

Arrest

nr. 339 190 van 12 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DEKERF
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 23 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat J. DEKERF.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Palestijnse origine te zijn en België te zijn binnengekomen op 4 mei 2024, dient op 6 mei 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 27 juni 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoeker gehoord wordt op 8 mei 2025.

1.3. Op 6 juni 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat). Dit is de bestreden beslissing die aangetekend verstuurd wordt op 11 juni 2025 en die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u van Palestijnse origine en verklaart u geboren te zijn op 9 februari 1996 in Khan Younis te Gaza. U bent een soennitisch moslim. U heeft vier zussen en vier broers. Uw zus [K.] en uw vader zijn overleden. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U groeide op in Tel Al Sultan in Rafah en ging er naar school tot de twaalfde graad. Na het vervolledigen van uw middelbare studies was u in Gaza tewerkgesteld in verschillende domeinen. Zo was u er ongeveer een jaar en drie maanden aan de slag als schilder en werkte u zes maanden in een café. Voorts verrichtte u ongeveer negentig dagen arbeid in de olijventeelt en deed u zeven dagen tijdelijk opruimwerk.

Omwille van de onveilige oorlogssituatie en de moeilijke leefomstandigheden besloot u definitief uit Gaza te vertrekken. In samenspraak met uw paternale neef contacteerde u een reisbureau in Gaza die na betaling uw reis naar Egypte en een Turks toeristenvisum via het Tanseeq-systeem regelde. Op 20 augustus 2023 reisde u via de grensovergang per bus van Rafah naar Egypte waar u op de luchthaven wachtte om er uw reis verder te zetten. U vloog vervolgens met uw Palestijns paspoort en uw Turks toeristenvisum naar Turkije. Toen u in Izmir probeerde om met de boot naar Griekenland te varen werd u door de Turkse kustwacht opgepakt en tien dagen opgesloten. Na uw vrijlating verbleef u nog ongeveer vijf dagen in een park te Izmir waarna u op 6 september 2023 opnieuw de Middellandse Zee richting Griekenland overstak. Bij uw aankomst in Griekenland op 6 september 2023 werd u op Mytilini naar een vluchtelingenkamp gebracht waar u dezelfde dag uw aanvraag voor internationale bescherming indiende. Ongeveer één maand later werd u op 7 oktober 2023 in Griekenland de internationale beschermingsstatus toegekend. Op 17 oktober 2023 verliet u het opvangcentrum te Mytilini en reisde u naar Athene door waar u één nacht op straat sliep.

Vervolgens vertrok u van Athene naar Kreta waar u uw Griekse verblijfsdocumenten aanvraag en er in totaal zo een zes maanden en een half in de buurt van Chania woonde. In Kreta woonde u eerst in een afgelegen dorp waar u met andere vluchtelingen in de olijventeelt werkte en samen een kraakpand deelde. U ondervond er enige moeilijkheden om er permanent werk en onderdak te vinden, voorts waren de mogelijkheden om er de Griekse taal te leren beperkt. Door de afgelegen locatie van uw dorp moest u steeds ver lopen naar het centrum, waar u een betere internetverbinding had en er ook een apotheek en winkel gelegen waren. Toen u uw bril verloor, slaagde u er in Kreta niet in om aan een nieuwe bril te geraken. Verder moest u de medische kosten voor het ziekenhuis of dokter in Griekenland zelf betalen. U werd tijdens uw verblijf in Kreta tijdens twee incidenten lastiggevallen door een groep dronken personen die tevergeefs probeerden u te beroven. Na een verblijf van ongeveer drie maanden op Kreta slaagde u erin uw Griekse verblijfsdocumenten, namelijk uw Grieks paspoort en uw Griekse verblijfskaart, in handen te krijgen. Vervolgens vond u via een Albanees werk in een hotel waar u gratis kost en inwoon kreeg. Toen u na twee maanden en een half werken uitbetaald wilde worden, weigerde uw werkgever uw volledige salaris aan u uit te betalen. Op 4 mei 2024 besloot u Griekenland te verlaten en naar België te vliegen. Op 6 mei 2024 diende u in België een verzoek voor internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: Uw Belgische oranje verblijfskaart (origineel), uw Palestijns paspoort (origineel), uw Grieks reispaspoort en uw Griekse verblijfskaart (originelen), uw Palestijnse identiteitskaart (kopie), uw UNRWA familiale kaart (kopie), uw Belgische werkcontracten (kopieën), een document betreffende het adres van uw opvangcentrum in België (kopie), foto's van uw verblijf in Kreta/Chania (kopieën), attesten opgemaakt in België betreffende de opmeting van uw ogen voor de aanmaak van een bril en een attest voor isobetadine (kopieën) en de identiteitsdocumenten van uw familieleden die in België verblijven (kopieën).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Volgens uw verklaringen zou u een aantal fysieke en psychologische problemen ondervinden. Zo zou u respectievelijk al sinds uw geboorte en van in Gaza last ondervinden van zekere sinusitis- en oogproblemen (CGVS p.22). Nergens uit uw verklaringen blijkt echter dat u op dit ogenblik hier nog problemen door ondervindt. Zo zou u bij slecht weer of als er veel stof is in België een puffer voor uw sinusitis gebruiken, wat volgens uw verklaringen voldoende is. Daarnaast werden uw ogen in België opgemeten en draagt u op dit ogenblik een bril om te lezen en schrijven. U benadrukt zelf dat voornoemde medische problemen intussen opgelost zijn (CGVS p.22 en documenten 10 en 11). Daarnaast dient u een medisch attest in waarop vermeld staat dat u voor een niet nader genoemde problematiek met isobetadine behandeld werd (document 11), waaruit niet duidelijk is waarvoor u behandeld werd. Voorts zou u naar aanleiding van de oorlogssituatie in Gaza stress ervaren en hiervoor één keer in Gaza en twee keer in België naar de psycholoog geweest zijn.

Hoewel uw psychologische problemen volgens uw verklaringen erger zouden geworden zijn in Griekenland, geeft u toe dat u hiervoor in Chania nooit naar een psycholoog ging (CGVS p.22-23). Hoewel u gevraagd werd over uw eventuele psychologische problemen de nodige attesten neer te leggen, zodat het CGVS een beeld heeft welke diagnose u heeft en onder welke behandeling u op dit moment staat, dit ten laatste 14 dagen na uw persoonlijk onderhoud, mocht het CGVS tot nu toe niets van u ontvangen (CGSV p.25 en p.27).

Uit de neergelegde medische attesten kan geenszins worden afgeleid dat u niet in staat bent om op zelfstandige wijze aan de standaardprocedure deel te nemen. Ook uit uw persoonlijk onderhoud komt naar voren dat uw eventuele problemen geen weerslag hebben op uw vermogen om het persoonlijk onderhoud interview goed af te leggen. Uit uw relaas blijkt dat u uw persoonlijk onderhoud goed kon afleggen en coherente antwoorden kon geven op de vragen die u gesteld werden. In het kader van onderhavige procedure kan redelijkerwijze aangenomen worden dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij uw terugkeer naar Griekenland geen algemene goede levensomstandigheden te vinden op vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en gezondheidszorg. Voorts werd u in Griekenland gediscrimineerd door uw werkgever die u niet volledig uitbetaalde en probeerden bij twee afzonderlijke incidenten een bende dronken Albanezen en een groep Arabieren u te beroven, wat mislukte (CGVS p.14-16).

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland (DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 25 juni 2024, punt 23; CGVS p.13, Document EURODAC-Hit M-Status Griekenland GR1MOR20231006548156, d.d. 6 en 8 mei 2024, zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U werd erkend als vluchteling op 6 oktober 2023. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigen van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigen gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigen van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de

begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Met betrekking tot de situatie en levensomstandigheden van (terugkerende) begunstigden van internationale bescherming in [benoemen van de EU-lidstaat die bescherming verleende], is het Commissariaat-generaal van oordeel dat de landeninformatie in dit verband (Kiezen een item) niet toelaat om te besluiten dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming er blootgesteld zal worden aan een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem verhindert om te voorzien in zijn basisbehoeften.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

1. Vooreerst moet opgemerkt worden dat eventuele problemen die u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland meemaakte **vooral** u internationale bescherming werd verleend zich situeren **op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context vóór u internationale bescherming verleend werd.**

Bijgevolg is deze situatie niet representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie van begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig van het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

2. Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als **begunstigde** van internationale bescherming in Griekenland, naast bepaalde moeilijkheden die u op vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en gezondheidszorg ondervond (CGVS p.14-23), ook het slachtoffer bent geworden van beperkte ervaringen van discriminatie - zo werd u in Kreta niet volledig uitbetaald door uw werkgever (CGVS p.15 en p.21) en werd u tijdens twee aparte incidenten door twee groepen dronken onbekenden lastig gevallen (CGVS

p.15 en p.17-19) - moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Deze situatie kan niet worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

- Zo zou uw werkgever u gediscrimineerd hebben en geweigerd hebben uw volledig salaris uit te betalen. Hij zou zo een 500 à 600€ achtergehouden hebben die u toebehoorde (CGVS p.15 en p.21). Verder zou u tijdens twee aparte incidenten door een bende dronken Albanezen en een groep Arabieren lastig gevallen

zijn. Zij zouden geprobeerd hebben om geld, sigaretten en uw gsm van u af te troggelen, wat mislukte doordat u wegliep (CGVS p.15 en p.17-18).

*Bovendien blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen **beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties**, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.*

- Zo blijkt nergens uit uw verklaringen dat u enige doortastende pogingen ondernam om bij de Griekse autoriteiten een klacht tegen voornoemde onbekende personen die u lastigvielen in te dienen (CGVS p.18). Uw verklaringen dat de Griekse politie gelijkaardige dronken individuen per definitie nooit vervolgde en u bovendien geen klacht neerlegde omdat er geen politiekantoor in uw buurt was (CGVS p.18-19) kunnen niet overtuigen. Uit uw verklaringen komt nergens naar voren dat u enig initiatief nam om u terdege te informeren waar in Chania het dichtstbijzijnde politiekantoor lag om er een klacht neer te leggen. Bovendien geeft u toe dat u evenmin enige hulp aan andere personen of organisaties vroeg om dit probleem op te lossen (CGVS p.18-19). Daarnaast moet opgemerkt worden dat u tegen de discriminatie die u door uw werkgever ten deel viel evenmin enige doelgerichte acties ondernam, noch hiertegen een klacht bij de Griekse overheid neerlegde (CGVS p.17 en p.21). Meer nog, u verklaart dat u voor de 500 of 600€ die u niet uitbetaald werd geen problemen wilde maken omdat uw werkgever in het hotel een gratis slaappleaats voor u voorzag en ook gratis voor eten en drinken zorgde. Meer nog, u vertelt dat u het geen onoverkomelijk probleem vond dat uw voormalige werkgever u nog geld schuldig was (CGVS p.21).

*- Voorts wanneer u aanvoert dat u tijdens een beperkt aantal incidenten het slachtoffer van een zekere **discriminatie** door uw werkgever werd en dronken personen u in Griekenland lastigvielen moet vastgesteld worden dat indien dit inderdaad het geval was, hieruit niet kan blijken dat u in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, en u niet in staat zou stellen om te voorzien in uw meest elementaire behoeften. Dat u bovendien - na enkele discriminerende incidenten door enkele lokale Griekse politieagenten - alle Griekse autoriteiten over dezelfde kam scheert en u aan geen enkele Griekse autoriteit nog hulp zou gevraagd hebben biedt geen logica.*

3. Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met precaire en moeilijke levensomstandigheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, gezondheidszorg, taalonderwijs, huisvesting moet vooreerst worden opgemerkt dat op grond hiervan niet kan worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

*Bovendien toont u **niet op overtuigende wijze aan dat u ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden**. Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, evenals dat u dit uitvoerig en omstandig documenteert, wat hier niet het geval is.*

Uit uw verklaringen blijkt niet dat u op adequate wijze hulp bij de Griekse overheid of andere organisaties zocht wat betreft uw problemen inzake huisvesting, werkgelegenheid, taalonderwijs en gezondheidszorg in Griekenland (CGVS p.14-23).

*- Wat betreft de **huisvesting** in Griekenland verklaart u dat u ongeveer anderhalve maand na uw aankomst in Griekenland het opvangcentrum in Mytilini verliet en naar Athene doorreisde, waar u één dag verbleef. U reisde vervolgens door naar Kreta, Chania, waar u ongeveer zes maanden en een half zou gewoond hebben (CGVS p.16-17). Volgens uw verklaringen zou u gedurende de ongeveer zeven maanden dat u in Griekenland woonde slechts één nacht dakloos geweest zijn. Zo zou u op uw reisweg van Mytilini naar Kreta een tussenstop van één dag in Athene gemaakt hebben en er buiten overnacht hebben (CGVS p.16-17 en p.20). Tijdens de rest van uw verblijf in Griekenland zou u in staat geweest zijn om onderdak voor uzelf te regelen en op de momenten dat dit niet mogelijk was een tijdelijke oplossing te regelen. Zo voorzag u bij aankomst in Kreta voor een tijdelijke oplossing waarbij u voor 5 euro per nacht in een kraakpand*

overnachtte, dichtbij de olijvenvelden waar u werkte (CGVS p.19, p.17 en document 9). Daarna vond u werk in een hotel waar u minder salaris uitbetaald kreeg maar in ruil daarvoor gratis huisvesting kreeg (CGVS p.19).

Hoewel u stelt dat uw huisvesting in Griekenland niet afdoende was - zo had u in het kraakpand last van insecten en verbleef u er met 10 personen samen - moet u tijdens uw persoonlijk onderhoud toegeven dat u nooit zelf naar de Griekse overheid stapte om enige hulp te vragen in uw zoektocht naar permanente huisvesting. Alhoewel u anderzijds wel in staat was om andere officiële procedures op te starten; zo kon u bijvoorbeeld wel uw Grieks paspoort en uw verblijfskaart regelen (CGVS p.20, documenten 3 en 5). Daarnaast moet eveneens opgemerkt worden dat u met behulp van uw neef [W.] ook financieel in staat was om in de onkosten van uw verblijf in Egypte en Turkije te voorzien (CGVS p.12-13) en zelf en met behulp van uw neef twee vliegtuigtickets, één van Egypte naar Turkije en een tweede van Griekenland naar België, te boeken (CGVS p.14). Dit toont aan dat u weldegelijk over enige financiële middelen beschikte om in uw levensonderhoud te voorzien en deze overal, behalve in Griekenland, aanwendde.

- Wat betreft uw problemen om **tewerkstelling** in Griekenland te vinden, moet vooreerst benadrukt worden dat u - nadat u erkend werd als vluchteling - op verschillende domeinen werk vond. Zo slaagde u er op Kreta in om ongeveer 50 dagen in de olijventeelt en ongeveer 70 dagen in een hotel te werken (CGVS p.11 en p.19). Uit uw verklaringen komt echter naar voren dat u amper enige doeltreffende pogingen ondernam om permanent werk in Griekenland te zoeken. Dat u als erkend vluchteling in uw zoektocht naar werk de Griekse overheid noch enige andere organisaties aansprak om u hierbij te helpen (CGVS p.21) biedt geen logica. Uw uitleg dat u dit niet deed omdat u niet wist waar u naar toe moest gaan, dat u voor het gebruik van openbaar vervoer moest betalen en dat u bovendien te ver afgelegen van alles in een klein dorp woonde, kan niet overtuigen. Er kan vanuit gegaan worden dat u mits enige inspanning u zich zou kunnen herlokalisieren op Kreta, of op een andere plaats in Griekenland om er permanent werk te zoeken. Uw ware intenties komen naar boven wanneer u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart dat het nooit uw bedoeling was om in Griekenland te blijven wonen. U zou enkel via Griekenland gepasseerd zijn en er gewerkt hebben om naar België door te reizen omdat hier enkele van uw familieleden wonen (CGVS p.21 en p.23).

- Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u enige doortastende pogingen ondernam om adequaat **de Griekse taal** aan te leren. Zo geeft u toe dat u geen enkele taalcursus in Griekenland volgde, noch initiatieven nam om de Griekse taal op eigen initiatief te leren of organisaties aan te spreken zodat u de taal kon leren. Dat u de taal niet aanleerde omdat u in een afgelegen dorp woonde kan niet overtuigen (CGVS p.16). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat zowel de Griekse overheid als diverse NGO's mogelijkheden bieden om gratis of betalend Griekse en Engelse taallessen te volgen, zowel in de regio van Athene waar u na uw erkenning als vluchteling verbleef, als op Kreta (zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier). Het roept vragen op dat u na deze eerste teleurstellingen uw zoektocht naar werk en taalonderricht in Griekenland zo snel zou opgegeven hebben. Zeker omdat er vanuit kan gegaan worden dat u in gelijk welk Europees land een zeker basisniveau taal zal moeten aanleren om er werk te vinden en uw toekomst uit te bouwen.

- Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u zelf in Griekenland na uw erkenning als vluchteling op adequate wijze voor uw mogelijke **medische, zowel fysieke als psychologische problemen** hulp bij de Griekse overheid zocht. Zo koos u er niet voor om medische zorgen in een Grieks ziekenhuis of dokter te ontvangen voor de sinusitis- en oogproblemen die u sinds uw verblijf te Gaza ondervond (CGVS p.22). Uw verklaring dat u hiervoor geen medische hulp in Griekenland zocht omdat u in Kreta op een afgelegen plek woonde en u niemand kende die u hierbij kon begeleiden is ongeloofwaardig. Bovendien moet opgemerkt worden dat nergens uit uw verklaringen blijkt dat u op dit ogenblik hierdoor nog problemen ondervindt. Zo gebruikt u voor uw sinusitis in België een puffer bij slecht weer of als er veel stof is, wat voor u voldoende is (CGVS p.22). Daarnaast werden uw ogen in België opgemeten en draagt u op dit ogenblik een bril om te lezen en schrijven. U benadrukt dat voornoemde medische problemen intussen opgelost zijn (CGVS p.22). De Commissaris-generaal wijst er bovendien op dat uit objectieve informatie immers blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot de gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen, AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf.

Het valt op dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart dat u zich nooit registreerde bij de Griekse sociale zekerheid of gezondheidszorg. U herhaalt dat u afgelegen woonde en werkte in een dorp en dat niemand u begeleidde om dit te doen (CGVS p.22). Dat u zich niet terdege informeerde hoe u zich bij de Griekse gezondheidszorg kon registreren biedt geen logica. Volgens uw verklaringen was u immers wel in staat om andere officiële procedures in Griekenland op te starten en bijvoorbeeld uw Griekse verblijfsdocumenten te regelen (CGVS p.22).

Uit uw verklaringen blijkt evenmin dat u omwille van mogelijke fysieke of psychologische problemen in Griekenland niet zou kunnen werken of er geen beroep zou kunnen doen op de sociale bijstand of ziektezorg. Zoals hierboven vermeld zouden uw vermelde fysieke problemen intussen opgelost zijn (zie supra). Voorts zou u voor de stress die u ondervindt omwille van de oorlogssituatie in Gaza één keer in Gaza en twee keer in België naar de psycholoog geweest zijn. Hoewel uw psychologische problemen volgens uw verklaringen in Griekenland erger geworden zouden zijn, geeft u toe dat u in Griekenland voor uw psychologische problemen niet naar de psycholoog ging. Uw verklaring dat er in Chania geen psychologen zijn kan niet overtuigen gezien via een eenvoudige zoektocht op het internet tussen de 10 en 20 psychologen in Chania teruggevonden kunnen worden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Bovendien moet opgemerkt worden dat u ondanks vernoemde fysieke en psychologische problematiek weldegelijk in staat was om in België te werken (CGVS p.4), wat u ook eerder in Gaza (CGSV p.9) en Griekenland deed (CGVS p.11).

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).] Zo kan er uit uw verklaringen niet afgeleid worden dat uit uw voornoemde medische aandoeningen een dusdanige bijzondere kwetsbaarheid voortvloeit of dusdanig belangrijke gevolgen voor uw zelfstandig functioneren met zich meebrengt.

Niets wijst er immers op dat uw voornoemde pathologie een dergelijk niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar is. Met betrekking tot uw medische problematiek, waaromtrent u niet concreet aantoonde dat uw mogelijkheden of beperkingen om in dit verband uw rechten uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook de onderdanen van deze lidstaat geconfronteerd kunnen worden, moet worden opgemerkt dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich. Als dusdanig behoort dit aspect echter niet tot de bevoegdheden van het Commissariaat-generaal en dient u zich te beroepen op de geëigende procedure.

4. Meer nog, u schuift uw problemen in Griekenland op anderen af terwijl u juist zelf de nodige stappen dient te ondernemen. *Zo herhaalt u meermaals dat u uw problemen in Griekenland niet bij de Griekse overheid aankaartte, omdat het dorp waar u op Kreta woonde te ver afgelegen was. Zo zou u na uw erkenning geen hulp gekregen hebben en zou niemand u in uw procedures begeleiden of geholpen hebben (CGVS p.19, p.20, p.21 en p.22). Het roept echter vragen op dat u zelf amper enige doeltreffende acties ondernam om uw problemen op te lossen. Uit niets van uw verklaringen blijkt dat u enige pogingen ondernam om u op een andere locatie te vestigen die beter bereikbaar was en u gemakkelijker hulp kon vragen. Uit niets van uw verklaringen komt naar voren dat u zich terdege informeerde over de hulp die de Griekse overheid of andere organisaties kunnen verstrekken op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, financiële ondersteuning of gezondheidszorg (CGVS p.14-23), wat niet kan overtuigen.*

4.1. Uit uw verklaringen blijkt immers duidelijk dat u zelfredzaam bent.

- Uit uw verklaringen blijkt dat u in Gaza een goede scholingsgraad genoot en op verschillende domeinen werkervaring opgebouwd heeft. *U ging in Gaza naar school tot de twaalfde graad, en werkte één jaar en drie maanden als schilder en zes maanden in een café. Voorts verrichtte u 50 dagen arbeid in de olijventeelt en was ongeveer 7 dagen aan de slag om tijdelijk opruimwerk uit te voeren (CGVS p.9), wat erop wijst dat u zelfredzaam bent en in staat bent om in uw levensonderhoud te voorzien.*

- U was in staat om zelf uw reis naar Europa te organiseren. *U slaagde erin met uw neef [W.] samen in om een reisbureau in Gaza te contacteren en uw reis naar Egypte via het 'Tanseeq-systeem', inclusief uw vliegtuigticket van Egypte naar Turkije en uw Turks toeristenvisum te regelen en te betalen (CGVS p.10). U was daarnaast in staat om op een gelijkaardige manier voor uw verblijf en uitgaven in Turkije en Egypte te betalen (CGVS p.12-13).*

- In Griekenland slaagde u er ook in werk en onderdak te vinden en voor de periodes dat dit tijdelijk niet zo was een oplossing te vinden. *Zo werkte u in Kreta 50 dagen in de olijventeelt en 70 dagen in een hotel (CGVS p.11). Volgens uw verklaringen sliep u slechts één nacht buiten bij uw aankomst in Athene (CGVS p.). Daarna was u in staat om samen met anderen tijdelijk onderdak in een kraakpand te vinden en sliep u daarna gratis in het hotel waar u werkte (CGVS p.19). Hieruit blijkt dat u zelfredzaam genoeg bent en ook in staat bent om voor eventuele tijdelijke problemen een oplossing te vinden.*

- **U was na uw erkenning als vluchteling in Griekenland voorts in staat om zonder problemen de nodige procedures te doorlopen om uw officiële Griekse verblijfsdocumenten aan te maken, zoals uw Grieks reispaspoort en uw Griekse verblijfsvergunning (CGVS p.13 en p.20).** U slaagde erin om van Mytilini naar Athene af te reizen, de procedure om er uw verblijfsdocumenten aan te vragen op te starten, uw documenten af te halen en daarna per vliegtuig naar België te vliegen (CGVS p.14 en 16-17). Verder kon u in Griekenland een bankrekening openen (CGVS p.23). Deze elementen tonen aan dat u - mits enig inspanning - in staat bent om officiële procedures te doorlopen en er dus van uitgegaan kan worden dat u ook andere procedures bij de Griekse overheid of bij andere hulporganisaties kan doorlopen om ondersteuning op onder andere vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en medische zorg te verkrijgen.

4.2. U beschikt over **eigen en bijkomende ondersteunde middelen** om uw vertrek van Gaza naar België, uw reis en uw verblijf in meerdere landen te bewerkstelligen. Verder heeft u een zeker netwerk - zo staat u nog in contact met uw familieleden en vrienden - wat verder getuigt van **zelfredzaamheid en keuzemogelijkheden**.

- U was financieel in staat om samen met uw neef [W.] uw reis en vliegtuigtickets van Gaza/Palestina naar Europa te regelen. Zo bekostigde u samen met hem twee vliegtuigtickets, namelijk een eerste vlucht van Egypte naar Turkije en een tweede vliegticket van Griekenland naar België (CGVS p.10) en slaagde u op gelijkaardige wijze erin om voor uw verblijf en onderhoud in zowel Egypte als Turkije financieel te voorzien (CGVS p.12-13).

- Uit uw verklaringen blijkt dat het tot uw mogelijkheden behoort om zelf financieel redzaam te zijn. Zo helpt uw familie financieel door hen een deel van uw salaris op te sturen dat u in België verdient (CGSV p.10). Dat u voorts ongeveer zeven maanden in België aan het werk bent en tapijten in een bedrijf reinigt (CGVS p.4) hoewel u volgens uw verklaringen enkel Arabisch, en een klein beetje Engels en in België slechts drie weken met een taalcursus startte (CGVS p.4), getuigt verder van uw eigen zelfredzaamheid. Er kan aldus worden aangenomen dat u zelfredzaam bent en ook in staat bent om in Griekenland te werken, zeker indien u hiervoor de nodige inspanningen levert, waaronder het aanleren van de Griekse taal. Er kan van uit gegaan worden dat dit voor u - gezien uw scholing tot de twaalfde graad en uw eerdere werkervaringen - tot uw mogelijkheden behoort. Dat u zowel in Gaza, als ook in België - ondanks de taalbarrière - in staat bent om tewerkstelling voor uzelf te organiseren en in uw levensonderhoud te voorzien, maar hiertoe niet in staat zou geweest zijn in Griekenland, kan niet overtuigen.

5. Hoewel niet ontkend wordt dat het opbouwen van een toekomst buiten uw land van herkomst geen sinecure is, getuigt uw houding tijdens uw verblijf in Griekenland **evenmin van een oprechte intentie om een duurzame toekomst in Griekenland uit te bouwen en uw rechten er te doen gelden. Dat u nooit effectief probeerde om zich in Griekenland te vestigen en er een toekomst uit te bouwen blijkt uit uw verklaringen.**

- U werd op 6 oktober 2023 Griekenland als vluchteling erkend (DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 25 juni 2024, punt23; CGVS p.13, Document EURODAC-Hit M-Status Griekenland GR1MOR20231006548156, d.d.6 en 8 mei 2024, zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Enkele maanden na uw erkenning als vluchteling zou u uw Griekse verblijfsdocumenten, namelijk uw Griekse verblijfskaart (ADET) en uw Grieks reispaspoort in handen gekregen hebben. U benadrukt zelf dat u van Griekenland naar België reisde op 5 mei 2024, drie maanden nadat u uw Griekse verblijfsdocumenten, uw Grieks reispaspoort en uw Griekse verblijfskaart fysiek in handen kreeg (CGVS p.14).

- Dat u na een periode van in totaal ongeveer acht maanden - van uw aankomst tot uw vertrek uit Griekenland- en na amper enige inspanningen van uwentwege besloot dat het onmogelijk is om een toekomst uit te bouwen in Griekenland kan niet overtuigen. Uit uw verklaringen komt naar voren dat u enkel in Griekenland verbleef tot u uw Griekse verblijfsdocumenten in handen zou krijgen om daarna naar België te kunnen doorreizen (CGVS p.21 en p.23). Dat u op deze wijze nalatend bent valt op, bovendien blijkt uit niets van uw verklaringen dat u enige pogingen gedaan heeft om als erkend vluchteling eventueel extra ondersteuning van de Griekse overheid op financieel vlak te verkrijgen, hoewel deze mogelijkheden in Griekenland bestaan (CGVS p.23 en zie documenten toegevoegd aan het administratief dossier).

6. Uit objectieve informatie blijkt dat **de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) te krijgen, wat voor u dus niet het geval is.** Het Commissariaatgeneraal benadrukt dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning (het document dat aantoont dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning) vernietigt of verliest, niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die

internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd.

Ten eerste wijst het CGVS er bovendien op dat indien uw ADET verloren of gestolen zou worden - wat hier niet het geval is - **het mogelijk is een duplicaat te krijgen** als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Daartoe moet men zich naar een asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante Politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten. Zie Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985619341335>.

Ten tweede blijkt uit uw administratief dossier en uw verklaringen dat **uw Griekse verblijfsdocumenten nog niet verlopen zijn**. Zo is uw Griekse verblijfsvergunning geldig tot 5 oktober 2026 en uw Grieks reispaspoort tot 12 maart 2029 ((DVZ, Verklaring DVZ, d.d. 25 juni 2024, punt 23 en documenten 3 en 5).

Hoewel de objectieve informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, wat in uw dossier dus niet het geval.

7. Ten slotte wijst het Commissariaat-generaal erop dat u, zoals blijkt uit uw verklaringen en documenten tijdens uw verblijf als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet geconfronteerd werd met een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat u niet gedwongen werd om te vertrekken, maar dat dit integendeel het resultaat is van uw **eigen wil en uw persoonlijke keuze**.

Voorts herinnert zij eraan dat het Europees Hof van Justitie, zoals hoger aangegeven in de relevante rechtspraak, duidelijk oordeelde dat “deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid enkel bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, **buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om**, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.” Uit deze Europese jurisprudentie blijkt zodoende duidelijk dat enkel situaties van zeer verregaande materiële deprivatie die **niet** het gevolg zijn van de eigen wil en persoonlijke keuzes van de verzoeker zich kunnen verzetten tegen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° Vreemdelingenwet. Zulk een standpunt werd overigens ook reeds meermaals bevestigd door uw Raad (in deze zin, zie bijvoorbeeld: RvV 8 april 2022, nr. 271 058, RvV 11 februari 2022, nr. 268 167, RvV 12 mei 2021, nr. 254 471, RvV 25 maart 2021, nr. 251 679).

Aangezien het gebrek aan andere Griekse officiële documenten dan deze die u kreeg na uw erkenning als vluchteling en de stappen die u hieromtrent desgevallend dient te ondernemen in casu het logische gevolg is van uw persoonlijke beslissing om Griekenland te verlaten zonder dat u evenwel op overtuigende, individuele wijze aantoonde dat u ten overstaan van Griekenland een schending van artikel 3 EVRM of artikel 4 Handvest kan doen gelden, kunnen de eventuele moeilijkheden waarmee u in geval van terugkeer naar Griekenland kan worden geconfronteerd, **niet worden beschouwd als “buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om”** en kunnen zij zich derhalve niet verzetten tegen een niet-ontvankelijkheidsbeslissing in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, zoals uitgelegd door het HvJ-EU. Een andere uitlegging zou duidelijk in strijd zijn met de beginselen van de rechtspraak van het HvJ-EU inzake verzoeken om internationale bescherming die worden ingediend door personen die reeds internationale bescherming in een andere lidstaat van de Europese Unie genieten.

8. **De andere niet eerder besproken documenten die u neerlegt ter staving van uw dossier kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen.** Zo bieden uw ingediende identiteitsdocumenten zoals uw Palestijns paspoort en uw Palestijnse identiteitskaart (documenten 2 en 3) een indicatie van uw identiteit en herkomst. De documenten die u in België kreeg zoals uw Belgische oranje verblijfskaart, uw Belgische werkcontracten en het attest van uw inschrijving in uw Belgisch opvangcentrum (documenten 1, 7 en 8) geven een beeld van uw huidige status en activiteiten tijdens uw verblijf in België. Tenslotte biedt uw familiale UNRWA kaart een indicatie van uw verwantschap met uw gezinsleden in Gaza

(document 6) zoals de Belgische verblijfskaarten van uw familieleden in België een indicatie van uw verwantschap met een aantal familieleden toont die in België verblijven (document 12). Hierbij moet opgemerkt worden dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis dient te worden beoordeeld.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Gaza.”

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 20 en volgende van richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van artikel 33 van richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), van de artikelen 4, 18 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel betoogt verzoeker dat de commissaris-generaal zijn kwetsbaarheid miskend heeft. Hij wijst erop dat hij afkomstig is uit Gaza, dat hij geleden heeft onder een chaotisch migratietraject en dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaard heeft dat zijn psychologische problemen toegenomen zijn in Griekenland en hij in Turkije 10 dagen opgesloten werd. Hij stelt momenteel gedesoriënteerd te zijn en niet in staat te zijn om zich te redden in Griekenland, waar hij geconfronteerd zal worden met vele obstakels. Hij vervolgt dat hij niet langer kan rekenen op financiële steun van zijn familie in Gaza en dat er een risico bestaat dat hij bij terugkeer naar Griekenland dakloos zal worden gedurende de periode die nodig zal zijn om de complexe administratieve procedures te doorlopen om daar zijn rechten te doen gelden. Verzoeker verwijst naar een arrest van het Hof van Beroep van 7 oktober 2024 waarin erkend werd dat Palestijnse verzoekers uit Gaza een specifieke psychologische kwetsbaarheid vertonen. Verder verwijst hij in dit verband naar een open brief van Ulysse, een opiniestuk gepubliceerd in Le Soir en naar arresten van de Raad.

In een tweede onderdeel voert verzoeker aan dat er geen effectieve bescherming is in Griekenland. Hij verwijt de commissaris-generaal de situatie waarin hij verkeerde in Griekenland te minimaliseren nu volgens hem ook de situatie waarin hij zich bevond vooraleer hem de beschermingsstatus werd toegekend integraal deel uitmaakt van de levensomstandigheden in het algemeen. Hij wijst erop dat hij uitgelegd heeft dat hij zich er voortdurend onveilig voelde. De straffeloosheid van Griekse agenten naar aanleiding van het geweld gepleegd ten aanzien van asielzoekers, alsook de moeilijkheid om hulp te vinden bij NGO's om een klacht in te dienen, wordt volgens hem ondersteund door verschillende objectieve bronnen. Hij verwijst in dit verband naar en citeert uit een artikel van de organisatie Stichting Vluchteling, getiteld *Honger, armoede en gesloten kampen: het inhumane migratiebeleid van Griekenland* van 9 april 2024 en enkele rapporten over Griekenland van 2022 en 2023.

Hij verwijt de commissaris-generaal hem de schuld te geven voor de onmenselijke situatie waarin hij terechtgekomen is. Hij preciseert dat hij aangegeven heeft dat hij er voortdurend op zoek was naar werk, dat hij 50 dagen gewerkt heeft in de olijventeelt en 70 dagen in een hotel en dat er in Chania geen sprake was van permanent werk. Het gebrek aan een vast adres zou hem ook belemmerd hebben in zijn zoektocht naar legaal werk. Hij wijst in dit verband op de zware financiële problemen die Griekenland gekend heeft en meent dat dit in het nadeel speelt van personen die internationale bescherming genieten. Hij kaart tevens de overbelasting aan van verenigingen met integratieprogramma's waaronder HELIOS. Hij werpt op dat hij het slachtoffer geworden is van mensenhandel en licht toe dat hij mocht overnachten bij een persoon, maar niet uitbetaald werd en dat hij geen andere keuze had. Hij stelt geen toegang te hebben gehad tot een waardige

woning, nu hij enkele maanden in een kraakpand verbleef waarvoor hij huur betaalde en dat hij ondertussen door de eigenaars ervan uitgebuit werd en moest werken, zonder dat hij hiervoor werd betaald. Hij benadrukt dat hij geen beroep meer kan doen op de financiële hulp van zijn neef W., die hem in het verleden wel kon helpen. Hij voegt hieraan toe dat hij ook geld opstuurt naar zijn familie in Gaza. Hij meent dat zijn verklaringen steun vinden in de algemene landeninformatie en meer bepaald in het RSA-rapport, *Recognised Refugees* van maart 2025, dat hij vervolgens uitvoerig bespreekt.

Vervolgens gaat hij in op zijn medische kwetsbaarheid en licht hij toe dat hij slechtziend is en sinusitis heeft waardoor hij een puffer nodig heeft bij slecht weer of veel stof. Hij verwijst vervolgens naar verschillende arresten van de Raad.

Hij vervolgt dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat Griekenland belangrijke problemen kent met betrekking tot de toegang tot werk, taallessen, huisvesting, medische zorg en overheidsbescherming. Hij citeert in dit verband uit verschillende rapporten en stelt dat uit het meest recente AIDA-rapport met *update* 2024, het RSA-rapport van 2023 en het OSAR-rapport van 2023 blijkt dat er ernstige problemen zijn inzake de hernieuwing van verblijfsdocumenten. Verder kaart hij aan dat statushouders te maken krijgen met problemen inzake huisvesting. Hij wijst erop dat verschillende Europese rechters de terugkeer van statushouders naar Griekenland hebben tegengehouden. Verder benadrukt hij dat statushouders nauwelijks aan stabiel en regulier werk geraken, dat uit het AIDA-rapport blijkt dat de meeste statushouders niet kunnen genieten van taal- en integratielessen, dat de toegang tot de gezondheidszorg voor hen in de praktijk bemoeilijkt wordt, dat statushouders *de facto* uitgesloten worden van sociale voordelen en dat er geen effectieve rechtsmiddelen bestaan voor statushouders wiens rechten niet gerespecteerd worden.

Vervolgens stipt hij aan dat hij Griekenland verlaten heeft in mei 2024 en dat hij geen contact meer heeft met andere vluchtelingen die hij daar heeft leren kennen, waardoor hij er niet meer over een netwerk beschikt. Hij verwijst in dit verband opnieuw naar rechtspraak van de Raad.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48, 48/2 tot 48/5, 48/7, 55/2 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 20 en volgende van richtlijn 2011/95/EU, van de artikelen 3 en 13 van het EVRM en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker betoogt dat zijn erkenning als vluchteling in Griekenland bevestigt dat hij inderdaad vervolgingen heeft ondergaan in zijn land van herkomst. Het wordt niet betwist dat dit een aanwijzing is dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij vraagt de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Hij wijst erop dat hij geregistreerd is bij UNRWA en verwijst naar de huidige veiligheids- en humanitaire situatie in Gaza. Verzoeker gaat uitgebreid in op de situatie in Gaza en op de groepsvervolging van Palestijnen uit Gaza.

3. Nieuwe stukken

3.1. In de inventaris van zijn verzoekschrift maakt verzoeker melding van volgende stukken met de desbetreffende weblinks:

- Stichting Vluchteling, *Honger, armoede en gesloten kampen : het inhumane migratiebeleid van Griekenland*, van 9 april 2024;
- Amnesty International – *Griekenland – 2023*;
- Médecins Sans Frontières, *In Plain Sight – The Human Cost of Migration Policies and Violent Practices at Greek Sea Borders*, november 2023;
- VN voor mensenrechtenverdedigers, *De zorgwekkende situatie van mensenrechtenverdedigers in Griekenland*, verklaring van 22 juni 2022;
- Amnesty International, *des personnes demandeuses d’asile détenues dans un camp ‘pilote’ financé par l’UE à Samos*, 30 juli 2024;
- RSA, *Recognised refugees in Greece left without even minimal support after new interruption of HELIOS programme*, 22 januari 2024;
- AIDA (ECRE), *Country Report: Greece, Update June 2024*;
- Refugee Support Aegean (RSA), *Beneficiaries of international protection in Greece: Access to documents and socio-economic rights*, 2023;
- Organisation Suisse d’aide aux réfugiés (OSAR), *La Grèce en tant que “Etat tiers sûr”*, 11 augustus 2023;
- INTERSOS, *Being Hungry In Europe - an analysis of the food insecurity experienced by refugees, asylum seekers, migrants and undocumented people in Greece*, mei 2023;
- RSA, *Recognised Refugees*, maart 2025.

3.2. Op 3 oktober 2025 maakt verzoeker een aanvullende nota over, op grond van artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet waarbij hij volgend nieuw stuk voegt:

- Psychologisch rapport.

Doorheen zijn aanvullende nota maakt hij nog melding van algemene rapporten, waarvan hij in de voetnoten de weblinks vermeldt.

3.3. Op 1 december 2025 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet waarin zij refereert aan volgende nieuwe stukken, waarvan zij de weblinks vermeldt:

- AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2023*, 24 juni 2024;
- AIDA/ECRE, *Country Report : Greece. Update 2024*, september 2025;
- Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024;
- RSA/PRO ASYL, *Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2024;
- RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, april 2025;
- De Europese Commissie, *Communication on the status of migration management in mainland Greece*, 4 april 2025;
- CEDOCA, *COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*, 17 september 2025;
- Bundesverwaltungsgericht, Pressemitteilung nr. 30/2025, 16 april 2025; Bundesverwaltungsgericht, Jugement BVerwG 1 C 18.24, 16 april 2025;
- Verwaltungsgerichtshof Kassel, Pressemitteilung, 2 september 2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24;
- Bundesverfassungsgericht, arrest D-2590/2025, 11 september 2025.

3.4. Op 8 december 2025 maakt verzoeker een aanvullende nota over, op grond van artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet waarbij hij volgende nieuwe stukken voegt:

- Attest psycholoog d.d. 1/12/2025;
- Brief opgesteld en ondertekend door verschillende vertegenwoordigers van Griekse organisaties van 19 november 2025.

4. Beoordeling

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU.

Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en *ex nunc* onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze al internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Procedurerichtlijn.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker in Griekenland op 6 oktober 2023 een verzoek om internationale bescherming ingediend heeft, dat hem op 6 oktober 2023 de vluchtelingenstatus werd toegekend en dat hij in bezit gesteld werd van een Griekse verblijfsvergunning, geldig tot 5 oktober 2026 en van een Grieks reisdocument geldig tot 12 maart 2029 (AD CGVS, deel DVZ Eurodac Marked Record). Hij legt deze originele documenten voor (AD CGVS, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3 en stuk 5). Voorgaande is in overeenstemming met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, d.d. september 2024, p. 13; AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2023*, p. 243).

Er liggen geen concrete elementen voor waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over een beschermingsstatus zou beschikken. Evenmin bevat het rechtsplegingsdossier concrete gegevens of verifieerbare elementen die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van verzoekers verleende status, noch bevat het enige concrete aanwijzing in die zin.

Bijgevolg wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU.

4.3. Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden en wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *“tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”*, dan vallen deze tekortkomingen volgens het Hof van Justitie bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 89).

Het kan voorts volgens het Hof van Justitie niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 52, met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, Jawo, pt. 95).

4.4. Verzoeker betoogt in essentie dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

4.5. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten zoals beschikbaar in de huidige fase van de procedure.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, dat gericht is op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouders en het faciliteren van de overgang van verzoeker naar statushouder. In februari 2022 heeft Griekenland een nationale strategie voor integratie vastgesteld waarin de noodzaak van een alomvattende integratieaanpak wordt erkend. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Tekortkomingen in de uitvoering van de bestaande wetgeving vormen evenwel een aanzienlijke belemmering voor een soepele integratie. Deze belemmeringen hebben onder meer betrekking op de afgifte en verlenging van verblijfsvergunningen, formaliteiten voor de afgifte van basisdocumentatie (zoals de gezondheidsverzekering, bankrekeningen, belastinggegevens), erkenning van kwalificaties, toegang tot werk en scholing, toegang tot huisvesting en in het algemeen een gebrek aan huisvesting in Griekenland (Europese Commissie, *Communication on the status of migration management in mainland Greece*, 4 april 2025, p. 12-14).

Uit de landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (hierna: ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (hierna: AFM) en een sociale zekerheidsnummer (hierna: AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een AMKA, terwijl het bezit van een AFM al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt (Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 12, 24; RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025; AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, 18 september 2025, p. 264-266). Naast voormelde documenten hebben statushouders in Griekenland ook een reisdocument nodig om een bankrekening te openen of om toegang te hebben tot het platform van het ministerie van Financiën (AADE) en het online belastingplatform Taxisnet (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, 18 september 2025, p. 256-257). Zowel erkende vluchtelingen als subsidiaire beschermden kunnen reisdocumenten van de Griekse overheden verkrijgen (*ibid.*, p. 253-257). Statushouders moeten evenwel belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels overwinnen om toegang te krijgen tot voormelde officiële documenten. Het verkrijgen en vernieuwen van bepaalde documenten blijkt vaak complex te zijn, waarbij administratieve obstakels veel statushouders ervan weerhouden de documenten te verkrijgen die nodig zijn voor de toegang tot fundamentele socio-economische basisrechten zoals de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt, onderwijs, het openen van een bankrekening en zelfs juridische bijstand onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 4-6, 20 en 22; AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, 18 september 2025, p. 236-239).

A. Eerste afgifte van een ADET

Volgens de zogenaamde ADET-verordening wordt de beslissing tot afgifte van de ADET in principe opgenomen in de beslissing tot toekenning van de internationale beschermingsstatus die door de asielautoriteiten of door de beroepsinstantie wordt afgegeven. In elk geval moet de beslissing tot afgifte van een ADET aan de begunstigde worden meegedeeld op dezelfde dag als de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. Dit is overeenkomstig een omzendbrief van het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Ondanks deze regel geeft de Griekse asieldienst op dit moment nog steeds ADET-beslissingen als aparte administratieve handelingen af, die ze samen met de beslissing over de goedkeuring van de asielaanvraag aan de betrokken statushouder meedeelt.

Vervolgens moeten statushouders binnen de zes maanden per e-mail een afspraak maken met de Griekse politie om de nodige documenten en vingerafdrukken voor de daadwerkelijke fysieke afgifte van een ADET voor te leggen. De Griekse politie tracht de afspraken binnen de 10 dagen na de e-mail vast te leggen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen, met pasfoto's en een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt. Het duurt vervolgens 1 tot 2 maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk verwittigd dat hun ADET gedrukt is en/of klaar is om te worden opgehaald. Wekelijks verschijnen er online lijsten met de zaaknummers waarvan de ADET-kaarten klaar liggen om te worden afgehaald. Er wordt van statushouders verwacht dat zij deze lijsten dagelijks nakijken (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 5-17; AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, 18 september 2025, p. 236-239).

B. Afgifte van een AFM

Sinds 31 december 2020 wordt automatisch een AFM aangemaakt bij het beschermingsverzoek. Personen die na die datum een verzoek om internationale bescherming indienen, krijgen bijgevolg automatisch een AFM wanneer zij hun kaart als verzoeker om internationale bescherming ontvangen. De instanties die belast zijn met de registratie van hun verzoek vervolledigen de procedure voor de uitgifte van een AFM online en reiken daarbij een AFM-certificaat uit aan de verzoekers. Een statushouder die na december 2020 een beschermingsverzoek indiende zou in principe een AFM moeten hebben. Persoonlijke gegevens worden echter niet automatisch geactualiseerd door de Griekse overheden eens er internationale bescherming is verleend. Statushouders moeten daartoe een afspraak maken met het bevoegde belastingkantoor (DOY). Dit is evenwel niet mogelijk indien de ADET is verstreken. Personen die automatisch een AFM kregen bij het indienen van hun verzoek om internationale bescherming, en vervolgens internationale bescherming en een ADET hebben verkregen, kunnen geen TAXISnet-codes, die noodzakelijk zijn voor transacties met AADE en andere publieke diensten, aanmaken zonder voorafgaandelijk hun gegevens te hebben geactualiseerd bij het belastingkantoor. Aanvragen voor TAXISnet-codes moeten online gebeuren via het AADE-platform dat enkel beschikbaar is in het Grieks. Na de aanvraag wordt een afspraak gemaakt met het bevoegde belastingkantoor om de TAXISnet-codes te ontvangen.

Personen die voor 31 december 2020 geen AFM hebben verkregen en wiens ADET nog geldig is, kunnen een AFM aanvragen via een videogesprek met een medewerker van de bevoegde autoriteit. Ook kan een AFM aangevraagd worden door een bezoek van de persoon of een gemachtigde aan het plaatselijke belastingkantoor (DOY) in de woonplaats van de statushouder. Bij de registratie bij dit belastingkantoor wordt om een adresbewijs gevraagd. Dit kan een certificaat van een opvanglocatie zijn, een energierekening of een kopie van een huurcontract op naam van de statushouder.

Statushouders die dakloos zijn of geen adresbewijs kunnen overleggen, kunnen geen AFM verkrijgen. Als gevolg hiervan kunnen zij geen belastingaangifte doen of een belastingverklaring ontvangen (Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 19-20; RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 20-21).

C. Afgifte en activering van een AMKA

Een AMKA, dit is een sociale zekerheidsnummer, is vereist voor de toegang tot sociale uitkeringen, de gezondheidszorg en de arbeidsmarkt. Samen met de afgifte van de verblijfsvergunning is de Griekse asiendienst verplicht om statushouders te informeren dat zij voortaan in aanmerking komen voor een AMKA en dat zij binnen één maand de wettelijk vereiste stappen moeten ondernemen om dit nummer aan te vragen (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, 18 september 2025, p. 236). Om een AMKA te verkrijgen, moet de statushouder de Griekse autoriteiten vragen om zijn voorlopig sociale zekerheidsnummer (toegekend aan verzoekers om internationale bescherming om tijdens de behandeling van hun verzoek toegang te krijgen tot de gezondheidszorg, zgn. PAAYPA) om te zetten in een AMKA, een sociale zekerheidsnummer. Deze omzetting gebeurt binnen een maand na de afgifte van de ADET. De omzetting gebeurt niet automatisch maar moet worden gevraagd. Obstakels en langdurige wachttijden voor het verkrijgen van een ADET kunnen de afgifte van een AMKA beïnvloeden en dus ook de toegang voor statushouders tot het gezondheidszorgsysteem.

Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023 (hierna: AMKA-verordening), is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De redenering hierachter is dat mensen die hun ADET niet verlengen geen belang meer hebben bij een AMKA, aangezien zij niet meer in Griekenland verblijven en daarom niet meer onder het Griekse sociale zekerheidsstelsel vallen. Deze verordening is ingegeven vanuit de gedachte om arbeidsmigratie en sociale zekerheid aan elkaar te koppelen. Een onbedoeld gevolg is dat de AMKA van statushouders bij het aflopen van hun ADET wordt gedeactiveerd, ook indien er een verlengingsaanvraag in behandeling is. De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 vallen de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel.

Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven. Om de daarbij horende rechten van o.m. gezondheidszorg en sociale bijstand te genieten, moet dit AMKA nummer vervolgens worden geactiveerd. In tegenstelling tot wat in de wet is bepaald, kunnen statushouders hun AMKA niet onder dezelfde voorwaarden activeren als Griekse burgers. Artikel 6 (5) van de AMKA-verordening bepaalt dat derdelanders hun wettelijk verblijf alsook hun verblijf in Griekenland moeten aantonen en stipuleert welke stukken daartoe moeten worden voorgelegd. Wettelijk verblijf wordt in beginsel aangetoond door het voorleggen van een geldig paspoort van een derde land of een geldig reisdocument alsook een geldige verblijfstitel voor Griekenland met recht op toegang tot de arbeidsmarkt. Hierbij moet echter worden opgemerkt dat statushouders zijn vrijgesteld van het voorleggen van een geldig paspoort of reisdocument, zodat het voorleggen van een geldige ADET in beginsel volstaat

als bewijs van wettelijk verblijf (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 23). Het bewijs van verblijf in het land kan bestaan uit één van de volgende documenten: eigendomsbewijs, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een certificaat van detentie overleggen. Daarnaast moeten statushouders ook een certificaat van aanwerving van een werkgever of een arbeidsovereenkomst die is geüpload in het informatiesysteem van het ministerie van Werkgelegenheid (ERGANI) of een verklaring van de bevoegde belastingdienst dat men als zelfstandige is begonnen voorleggen. Met deze laatste voorwaarde behandelt de Griekse wet statushouders anders dan Griekse en Unieburgers, voor wie de bovenstaande vereisten alternatief en niet cumulatief gelden. De eis dat alle statushouders een certificaat van aanwerving van een werkgever of een in ERGANI geüpload arbeidscontract of een verklaring van zelfstandig ondernemerschap van de bevoegde belastingdienst moeten indienen voor de activering van de AMKA, heeft tot gevolg dat statushouders die nog niet werken of vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, automatisch worden uitgesloten van toegang tot openbare gezondheidszorg en sociale voorzieningen.

De Griekse ombudsman en de Europese Commissie hebben hierover reeds hun bezorgdheden geuit. Het Griekse ministerie van Migratie en Asiel heeft toegegeven dat een wetwijziging nodig is, die tot nu toe niet is doorgevoerd. Ten slotte zorgt de eis van een 'geldige' ADET voor een actieve AMKA voor ernstige problemen in de praktijk, omdat de AMKA automatisch wordt gedeactiveerd op de dag nadat de verblijfsvergunning is verlopen, als deze niet is verlengd of als de internationale of tijdelijke beschermingsstatus is ingetrokken. Dit betekent dat de eventuele lange wachttijden voor de verlenging van de ADET (zie infra) onvermijdelijk invloed hebben op de activeringsstatus van de AMKA. (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 22-24; Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, september 2024*, p. 20-22; AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 202, 266-267)

D. Afgifte van reisdocumenten

Het verkrijgen van een reisdocument in Griekenland voor statushouders gebeurt niet automatisch. Dit document kost 84 euro voor volwassenen en 73 euro voor kinderen. Om het te verkrijgen, moeten statushouders bij het bevoegde paspoortbureau een afspraak maken om een aanvraag in te dienen. Zij moeten daarvoor alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs via een Grieks online platform) voorleggen, zoals hun geldige ADET, het elektronische betalingsbewijs en pasfoto's. Personen die subsidiaire bescherming genieten, moeten ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee. Om te weten of het reisdocument klaar is, moet een lijst worden geraadpleegd die regelmatig online wordt gepubliceerd. Een reisdocument kan alleen persoonlijk worden afgehaald bij het regionaal asielkantoor (RAO) in Athene, Thessaloniki of Kreta (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 253-257; RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 18-19).

De situatie van statushouders in Griekenland en bij hun terugkeer kan derhalve precair en problematisch zijn, wat onder meer is te wijten aan de administratieve obstakels op het vlak van onder meer toegang tot huisvesting, werkgelegenheid en socio-economische en medische hulp waarmee zij worden geconfronteerd en waardoor zij in schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen.

E. Huisvesting

Wat huisvesting voor statushouders betreft, blijkt uit de informatie waarover de Raad beschikt dat van statushouders in Griekenland wordt verwacht dat zij het opvangcentrum waar zij verblijven 30 dagen na het verkrijgen van hun status verlaten en dat zij daarna zelf op zoek gaan naar huisvesting (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 3).

Het zogenaamde HELIOS-project (Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection) was in de periode van juli 2019 tot juli 2022 het voornaamste officiële integratieprogramma in Griekenland voor statushouders. Het HELIOS-project werd geïmplementeerd door de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) met de steun van de EU ten bedrage van 60 miljoen euro en de bijstand van verschillende NGO's en lokale besturen. Sinds 1 januari 2022 werden het beheer en de financiering van het HELIOS-project overgenomen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. Dit is tot op heden het belangrijkste integratieproject in Griekenland geweest. Via dit project hebben 47.753 begunstigden van internationale bescherming welkomstcursussen, scholing en ondersteuning bij het vinden van werk gekregen. Het project verleende ook huisvestingssteun en organiseerde activiteiten die mensen hielpen aansluiting te vinden en een bijdrage te leveren aan hun nieuwe gemeenschap. Vanaf de start van het project tot

31 oktober 2024 hebben 10.816 huishoudens actieve ondersteuning in de vorm van huursubsidie ontvangen. Het HELIOS-project liep officieel af op 30 november 2024 en was reeds gestopt met het ontvangen van nieuwe inschrijvingen en het verlenen van de meeste essentiële diensten sinds 1 september 2024.

Het werd vanaf januari 2025 vervangen door het HELIOS+-project, gefinancierd door het Europees Sociaal Fonds (ESF+) om de voortzetting van dit integratieprogramma op lange termijn te waarborgen. Daarnaast werd er ook een Helios Junior programma opgestart. HELIOS+ en Helios Junior zijn twee integratieprogramma's van de IOM, gericht op begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming in Griekenland. Beide programma's zijn mee ontworpen door het Griekse ministerie van Migratie en Asiel. De IOM coördineert de programma's en Griekse niet-gouvernementele organisaties (ngo's) of Griekse afdelingen van internationale ngo's voeren deze in heel het land uit. Het aantal begunstigden, het budget en de looptijd van HELIOS+ liggen per regio vast in toekenningsbesluiten van de nationale overheid. Deze aspecten variëren van regio tot regio. HELIOS+ loopt van 1 januari 2025 tot ten laatste 30 juni 2027. Ook Helios Junior heeft een vastgelegd aantal begunstigden en loopt tot mei 2027. De IOM bepaalt de toelatingscriteria. Dit project sluit volgens de IOM volledig aan bij de Nationale Strategie voor Integratie van de Griekse overheid, maar met een specifieke focus op het verbeteren van de inzetbaarheid op de arbeidsmarkt.

HELIOS+ verstrekt een of meerdere integratiediensten aan begunstigden van internationale of tijdelijke bescherming, met focus op vijf domeinen:

- loopbaanbegeleiding en aansluiting op de arbeidsmarkt via training en contact met werkgevers;
- individuele ondersteuning inzake toegang tot sociale en openbare diensten;
- integratiecursussen met taalonderwijs Grieks en de cursus "the European way of life", en vorming in sociale vaardigheden;
- huisvestingsondersteuning voor zelfstandig wonen: met huursubsidies voor maximaal twaalf maanden en een eenmalige bijdrage in de installatiekosten (bijdrage zelfstandig leven), en hulp bij het zoeken van een verblijf;
- gemeenschapsgerichte activiteiten die sociale cohesie en culturele uitwisseling stimuleren.

Statushouders die een huursubsidie ontvangen, moeten verplicht deelnemen aan de vormingen in de volgende drie domeinen: de individuele loopbaanbegeleiding, de individuele ondersteuning bij sociale en openbare diensten en alle integratiecursussen.

Het HELIOS+-programma richt zich op twaalf van de dertien regio's van het land. Volgens de factsheet van de IOM zijn er per 31 juli 2025 acht HELIOS+-centra verdeeld over zes regio's. Er zijn twee centra in Centraal-Macedonië en Kreta en telkens één centrum in Attica, Peloponnesos, Thracië en West-Griekenland. Deze centra zullen de bestaande Integratiecentra voor Migranten (Kéntro Ensomátosis Metanastón, KEM) aanvullen en samenwerken met lokale diensten. De IOM zegt te focussen op regio's en gemeenten waar nog geen integratiecentra bestaan. De bestaande KEM's geven aan migranten informatie, vorming, advies en ondersteuning bij integratie, juridische kwesties, sociale diensten en toegang tot de arbeidsmarkt. Ze werken samen met lokale instanties en verwijzen door naar gespecialiseerde diensten. Het personeel bestaat uit onder andere een intercultureel bemiddelaar, een maatschappelijk werker, een migratiejurist en een psycholoog. De website van het ministerie voor Migratie en Asiel vermeldt tien KEM's in zes regio's.

Kandidaten voor het Helios+-programma moeten volgens de procedure voldoen aan de drie volgende criteria: (i) wettelijke status: ze moeten officieel een besluit hebben gekregen van de Griekse asieldienst waarin internationale bescherming is toegekend (vluchtelingenstatus of subsidiaire bescherming), of ze moeten begunstigden zijn van tijdelijke bescherming in Griekenland op basis van het Uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van de Raad van de Europese Unie, of ze moeten via gezinsherenigingsprocedures met een vluchteling naar Griekenland zijn overgeplaatst volgens de relevante wetgeving, of ze moeten een verblijfsvergunning van gelijke duur hebben als gezinsleden van een begunstigde van internationale bescherming volgens de relevante wetgeving;

(ii) arbeidsstatus: aanvragers moeten op het moment van registratie bij HELIOS+ werkloos zijn, met een geldige werkloosheidskaart van de openbare dienst voor arbeidsvoorziening (Dimosia Ypiresía Apascholísis, DYPA);

(iii) registratietermijn: begunstigden moeten zich binnen een termijn van maximaal 24 maanden registreren vanaf het moment dat zij een bepaalde juridische status hebben gekregen. Iemand die meer dan 24 maanden geleden een van deze beslissingen heeft ontvangen, komt bijgevolg niet in aanmerking. De exacte registratietermijn kan afhankelijk van de regio ook minder dan 24 maanden zijn, want de looptijd van HELIOS+ verschilt van regio tot regio. Verder moeten begunstigden zich uiterlijk zes maanden vóór de einddatum van het betreffende regionale project inschrijven.

Deelname aan HELIOS+ is mogelijk voor een periode van maximaal 18 maanden.

Er is een bezorgdheid dat het nieuwe HELIOS+-project lijkt te zijn ontworpen op een kleinere schaal die niet beantwoordt aan de werkelijke behoeften van de vluchtelingenpopulatie in Griekenland (Cedoca, *COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior*, 17 september 2025, p. 2-12; RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 29-30; Europese Commissie, *Communication on the status of migration management in mainland Greece*, 4 april 2025, p. 12-13).

Helios Junior richt zich volgens de website van de IOM op voormalige niet-begeleide minderjarigen die legaal in Griekenland verblijven (Cedoca, *COI Focus Griekenland: Helios+ en Helios Junior*, 17 september 2025, p. 13-17).

Het risico voor statushouders in Griekenland om, na de periode van 30 dagen waarin zij hun opvangplaats moeten verlaten na het verkrijgen van internationale bescherming, in een situatie van dakloosheid terecht te komen, is zeer groot. Het is immers zeer moeilijk om binnen die periode van 30 dagen de nodige documenten en middelen te verkrijgen om hun integratie te starten en huisvesting te verkrijgen.

Voor het verkrijgen van een huisvestingstoelage is een verblijf van minstens 5 jaar in Griekenland vereist waardoor statushouders vaak niet aan deze voorwaarde voldoen. Zelfs statushouders die het HELIOS-programma hebben doorlopen, dreigen opnieuw dakloos te worden nadat hun huurtoeslag is geëindigd, gelet op obstakels van discriminatie en gebrek aan betaalbare huisvesting. Bovendien ontvangen statushouders bij terugkeer naar Griekenland geen informatie over de nodige procedures om hun rechten aldaar als statushouder te doen gelden. Statushouders kunnen toegang krijgen tot tijdelijke opvangcentra voor daklozen. De toegang tot deze opvangcentra kan voor statushouders door tal van factoren in de praktijk echter beperkt zijn, bijvoorbeeld omdat sommige centra alleen mensen accepteren die Grieks of Engels spreken, omdat naast geldige documenten zoals een verblijfsvergunning, AFM en AMKA, medische onderzoeken op huidziekten, röntgenfoto's van de borstkas en een psychiatrische evaluatie een vereiste zijn voor toegang tot alle opvangcentra en omdat deze centra hun volledige capaciteit al bijna hebben bereikt (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 32).

F. Arbeidsmarkt

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen.

In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldige AFM en een geldige AMKA. Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport wordt tevens gesteld dat een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 24 en 34). Geen enkele andere bron bevestigt evenwel dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In het AIDA rapport van september 2025 wordt hierover echter geen melding gemaakt. Het verslag van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse zaken stelt dan weer dat het beschikken over een geldig AMKA-nummer volstaat (p. 37). Wat er ook van zij, wijst de Raad er hierbij op dat een certificaat van aanwerving van een werkgever, d.i. in wezen een werkbelofte, op zich volstaat om een AMKA te activeren en desgevallend toegang tot de arbeidsmarkt, met alle rechten en plichten, te verkrijgen.

Verder moet rekening worden gehouden met hoge werkloosheidscijfers en extra obstakels als gevolg van de concurrentie met Griekssprekende werknemers, waarbij onderdanen van derde landen oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheidsstatistieken. Veel statushouders zijn werkzaam in de informele economie, waardoor zij geen toegang hebben tot de sociale zekerheid, kwetsbaarder zijn en in bepaalde gevallen aan boetes worden blootgesteld (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 261-262).

Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de integratie van statushouders in de Griekse arbeidsmarkt trachten te bevorderen en te faciliteren, zoals banenbeurzen, taalcursussen, het geven van advies of bijstand bij het vinden van werk, enz. (Europese Commissie, *Communication on the status of migration management in mainland Greece*, 4 april 2025, p. 14-15).

G. Sociale zekerheid

Wat de toegang tot de sociale zekerheid betreft, genieten statushouders toegang tot sociale voorzieningen zonder dat er onderscheid wordt gemaakt tussen vluchtelingen en personen die subsidiaire bescherming genieten. Een belangrijke ontwikkeling in 2024 was de belemmering van de toegang tot alle sociale uitkeringen, aangezien de activering van de AMKA die voor het verkrijgen van deze uitkeringen vereist is, afhankelijk is van het bestaan van een geldig arbeidscontract of zelfstandig ondernemerschap. Er wordt benadrukt dat statushouders die vanwege hun gezondheidstoestand niet kunnen werken, worden uitgesloten van toegang tot het sociale bijstandsstelsel, wat in strijd is met artikel 29 van de Asielwet, daar het bezit van een actief AMKA-nummer noodzakelijk is voor toegang tot sociale uitkeringen van de Organisatie voor

Welzijnsuitkeringen en Sociale Solidariteit. Daarnaast zouden statushouders dezelfde rechten moeten genieten en de nodige sociale bijstand krijgen volgens de voorwaarden die gelden voor Griekse onderdanen, zonder discriminatie.

De Europese Commissie heeft echter een inbreukprocedure ingeleid tegen Griekenland omdat het niet alle bepalingen van de richtlijn 2011/95/EU heeft omgezet. Het betreffen vooral mogelijke schendingen door Griekenland van artikel 29, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU ten aanzien van de rechten van personen die internationale bescherming genieten, en met name hun toegang tot sociale voorzieningen nadat hen internationale bescherming werd verleend. Uit de informatie blijkt dat de voorwaarden met betrekking tot de verblijfsduur waarvan de toekenning van talrijke sociale tegemoetkomingen afhankelijk is, geen rekening houden met de bijzondere situatie van begunstigden van een internationale beschermingsstatus. Dit heeft een verschil in behandeling tot gevolg tussen begunstigden van internationale bescherming en Griekse onderdanen, waarbij statushouders *de facto* worden uitgesloten van verschillende vormen van sociale bijstand. Om in aanmerking te komen voor sociale uitkeringen in Griekenland, moet een statushouder minstens vijf jaar legaal en permanent in Griekenland hebben gewoond, maar afhankelijk van de sociale uitkering kan deze vereiste worden uitgebreid tot meer dan tien jaar permanent legaal verblijf. Dit is onder meer het geval voor de huisvestingstoelage (waarvoor een legaal en duurzaam verblijf van vijf jaar in Griekenland is vereist), de geboortetoelage (toegankelijk voor alle moeders die twaalf jaar lang ononderbroken legaal op Grieks grondgebied verblijven), de maandelijkse kinderbijslag (toegankelijk voor wie vijf jaar permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft), invaliditeitsuitkeringen (die een onderzoek door een accreditatie-centrum vereisen waaruit blijkt dat wie om betaling van deze uitkeringen verzoekt voor ten minste 67% arbeidsongeschikt is), evenals uitkeringen voor niet-verzekerde gepensioneerden (toegankelijk voor wie vijftien jaar lang permanent en ononderbroken in Griekenland verblijft). Deze *de facto* uitsluiting van statushouders van de toegang tot bepaalde sociale uitkeringen is het gevolg van een politieke keuze van de Griekse autoriteiten die gezien de strekking van de informatie over deze kwestie niet lijkt te zullen veranderen. Meer dan twee jaar na de aanmaningsbrief van de Europese Commissie heeft Griekenland nog steeds geen stappen ondernomen om aan de EU-normen te voldoen (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 25-27; AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 202 en p. 264-265).

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt ook dat er geen specifieke uitkering bestaat voor statushouders om hun toegang tot het sociaalzekerheidsstelsel te garanderen. De financiële tegemoetkoming die verzoekers om internationale bescherming ontvangen en die wordt beschouwd als onderdeel van de materiële hulp die hen in die hoedanigheid is toegekend (zgn. 'cash assistance'), wordt automatisch niet meer uitbetaald maar direct stopgezet van zodra de bank op de hoogte wordt gesteld van de beslissing om de verzoeker een internationale beschermingsstatus te verlenen, zelfs wanneer deze beslissing nog niet aan deze verzoeker werd meegedeeld (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 25).

Het gegarandeerde minimuminkomen (een toelage van 216 euro per huishouden met een aanvulling voor elke extra volwassene (108 euro) of kind (54 euro) is formeel toegankelijk voor statushouders. Er zijn echter meerdere cumulatieve voorwaarden waaraan moet worden voldaan. Daardoor worden in de praktijk veel statushouders uitgesloten, zoals individuen of gezinnen die door gebrek aan financiële middelen gedwongen worden om in te trekken bij personen of huishoudens die boven de armoedegrens leven, daklozen die geen dakloosheidsattest kunnen voorleggen of mensen die in kraakpanden of in informele vluchtelingenkampen wonen of die informeel naar kennissen verhuizen om te voorkomen dat ze op straat moeten leven. Op dezelfde manier geven de bevoegde Griekse autoriteiten (die geen tolkendiensten hebben en daarom niet kunnen communiceren met mensen die geen Grieks of Engels spreken) alleen dakloosheidsbewijzen uit aan mensen die formeel aantonen dat ze voldoen aan andere voorwaarden voor toegang tot sociale rechten – waaronder het bezit van verblijfsdocumenten –, zodat in de praktijk veel daklozen geen toegang hebben tot het gegarandeerde minimuminkomen. Ook mensen die subsidies ontvangen in het kader van het HELIOS-woonbijstandsprogramma worden uitgesloten van dit minimuminkomen. Om een gegarandeerd minimuminkomen aan te vragen, moeten statushouders in het bezit zijn van een geldige ADET, AFM, TAXISnet-codes, een belastingverklaring, een actieve AMKA alsook een bankrekening hebben (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 27-28; AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 265).

H. Gezondheidszorg

Wat de toegang tot de gezondheidszorg betreft, hebben statushouders gratis toegang tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen. Ondanks dit wettelijk kader, wordt de toegang tot de gezondheidszorg in de praktijk belemmerd door een aanzienlijk tekort aan middelen en capaciteit voor zowel buitenlanders als de lokale bevolking. Afhankelijk van de benodigde zorg, is er gewoonlijk een wachttijd van enkele weken of maanden. Dit is het gevolg van het bezuinigingsbeleid dat in Griekenland wordt gevoerd. Bovendien hebben administratieve belemmeringen met betrekking tot de afgifte van een AMKA directe

gevolgen voor de toegang voor statushouders tot gezondheidszorg in Griekenland (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 35).

Statushouders met een actieve AMKA maar zonder ziektekostenverzekering hebben sinds maart 2022 niet langer toegang tot privé dokters. Deze statushouders kunnen enkel een beroep doen op dokters uit openbare ziekenhuizen of gezondheidscentra voor het voorschrijven van medicatie, therapeutische operaties en diagnostische onderzoeken.

De AMKA-verordening zorgt er verder voor dat statushouders die nog niet werken of niet kunnen werken omwille van hun gezondheidstoestand of leeftijd (bijvoorbeeld ouderen) en geen actieve AMKA bezitten, automatisch van toegang tot de publieke gezondheidszorg worden uitgesloten.

Dit neemt niet weg dat een statushouder zonder AMKA of zonder actieve AMKA niet verstoken zal zijn van toegang tot gezondheidszorg, met name spoedeisende hulp en medicatie (gratis of tegen een kleine vergoeding), op voorwaarde dat hij naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat: *"If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription"* (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 49-51; UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*, zoals vermeld in voetnoot 306 van het *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland* van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024). Statushouders zonder actieve AMKA die niet in een opvangfaciliteit verblijven en een afspraak willen maken in een ziekenhuis, worden aangeraden daarvoor een beroep te doen op een NGO. Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook deels gedekt: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR, *Information Guide for Beneficiaries of International Protection*, november 2023, p. 42-43, zoals vermeld in voetnoot 306 van het *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland* van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024; Refugee.info Greece, *"Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA)"*; UNHCR Greece, *Living In Greece – Access to healthcare*, zoals vermeld in voetnoot 306 van het *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland* van het Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024).

NGO's beheren ook medische centra en poliklinieken die verschillende medische diensten aanbieden aan statushouders, onder andere psychologische begeleiding. Daarnaast hebben veel gemeenten medische centra waar statushouders en asielzoekers, ook degenen zonder AMKA, gebruik van kunnen maken (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 50).

De taalbarrière blijft het belangrijkste obstakel voor de toegang tot de gezondheidszorg voor statushouders. Afspraken in de publieke gezondheidszorg worden gemaakt via een betalend telefoonnummer dat uitsluitend in het Grieks of Engels verloopt. Een afspraak kan ook online worden gemaakt, maar dan enkel in het Grieks. Wie geen Grieks of Engels spreekt, heeft dus geen directe toegang tot de openbare gezondheidszorginstellingen. Bovendien blijven ziekenhuizen in de regio Attica kampen met aanzienlijke tekorten aan tolkdiensten om met buitenlandse patiënten te communiceren (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 35; Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 49-51; AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 209, 266-268).

1. Verlenging van een ADET

Uit de door beide partijen verstrekte informatie blijkt dat de verlenging van een ADET van statushouders die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren uiterst moeilijk kan zijn en dat deze situatie maanden kan aanhouden.

In beginsel moeten verzoeken om verlenging van een ADET uiterlijk 30 dagen voor het verstrijken van de vergunning bij de Griekse asieldienst worden ingediend. Wanneer de verblijfsvergunning te laat wordt verlengd zonder goede reden, wordt een boete van 100 euro opgelegd. In een omzendbrief wordt toegelicht wat goede redenen kunnen zijn. In de praktijk is deze boete nog nooit opgelegd (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 7; AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 236). Statushouders die niet langer over een geldige ADET beschikken kunnen te maken krijgen met zeer lange wachttijden voor de verlenging van de verblijfsvergunning en andere noodzakelijke documenten voor de effectieve uitoefening van hun rechten als statushouder. Bovendien lopen statushouders na terugkeer uit een andere lidstaat een groot risico om voor langere tijd dakloos te worden. Als de ADET vervalt, worden de AFM en de AMKA automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een statushouder bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid of toegang tot gezondheidszorg.

Het al dan niet hebben van een geldige ADET is dus een belangrijke factor voor de beoordeling van het risico voor statushouders in Griekenland om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Dit geldt ook voor statushouders die terugkeren uit een andere EU-lidstaat. Het ontbreken van een geldige ADET kan voor statushouders die naar Griekenland terugkeren een aanzienlijk obstakel vormen voor de uitoefening van hun rechten als statushouder in dit land en moet daarom in aanmerking worden genomen bij een toekomstgerichte beoordeling van de te verwachten levensomstandigheden van de verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet bij terugkeer naar Griekenland.

Uit de informatie waarover de Raad beschikt, blijkt dat de aanvragen om verlenging per e-mail bij de asielautoriteiten moeten worden ingediend, samen met een digitale pasfoto, en dat de beslissing over de gevraagde verlenging ook per e-mail aan de aanvrager wordt ter kennis gebracht. Statushouders ontvangen geen bevestiging dat hun e-mail met verlengingsaanvraag werd ontvangen en/of geregistreerd (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 235-239; RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 7-9).

Omdat er in dit stadium geen rechtsbijstand wordt geboden, kunnen statushouders die analfabeet zijn en/of niet over de nodige technische vaardigheden beschikken moeilijkheden ondervinden bij het aanvragen van de vernieuwing van hun verblijfsvergunning (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 236).

De Griekse wetgeving voorziet dat de registratie van de verlengingsaanvraag normaliter op dezelfde dag als de ontvangst ervan moeten gebeuren. Begin 2024 deelde de Griekse asieldienst mee dat de registratie ten laatste plaatsvindt 5 dagen na de ontvangst van de verlengingsaanvraag, maar RSA stelt vast dat de loutere registratie vaak deze termijn overschrijdt. Het loutere registreren en uploaden van de verlengingsaanvragen in de databank voor verblijfsvergunningen (zgn. "Alkyoni II") kan twee weken tot zelfs maanden in beslag nemen. Zodra de verlengingsaanvraag is ingediend, moeten de Griekse autoriteiten de nodige controles uitvoeren, zoals het nagaan van het verleden en de achtergrond van de aanvrager in het kader van de openbare orde of nationale veiligheid (antecedentenonderzoek), alvorens een beslissing te nemen. Gezien het aantal verlengingsaanvragen, het gebrek aan personeel bij de asielinstanties en de lange duur van het onderzoek door de politieke en gerechtelijke autoriteiten naar het verleden van de aanvrager, kan deze fase van de procedure volgens informatie van de Griekse asieldienst van februari 2025 twee maanden duren, tenzij verder onderzoek nodig is. Tijdens deze wachtperiode ondervinden statushouders dus grote moeilijkheden bij de toegang tot diensten zoals sociale bijstand en gezondheidszorg of tot de arbeidsmarkt, waardoor zij *de facto* in een preciaire situatie kunnen terechtkomen.

Als statushouders een e-mail ontvangen waarin hen de beslissing tot toekenning van de gevraagde verlenging van hun verblijfsvergunning wordt meegedeeld, moeten zij binnen de zes maanden online een afspraak maken met de bevoegde diensten van de Griekse politie om de nodige documenten voor de daadwerkelijke afgifte van een ADET neer te leggen, zoals pasfoto's, een plechtige verklaring in het Grieks waaruit hun verblijfplaats blijkt en vingerafdrukken. Indien zulke afspraak niet binnen de zes maanden wordt gemaakt, moet de Griekse asieldienst een nieuwe beslissing nemen. Hier geldt een gemiddelde wachttijd van tien dagen. Statushouders moeten vervolgens in persoon op hun afspraak verschijnen. Nadat hij de gevraagde documenten heeft neergelegd, ontvangt de statushouder een bevestigingsdocument met een barcode. Het duurt vervolgens gemiddeld één tot twee maanden vooraleer de ADET effectief kan worden afgehaald. Statushouders worden niet persoonlijk op de hoogte gebracht van het moment van de materiële afgifte van hun verlengde verblijfsvergunning. De asielautoriteiten publiceren op hun website namelijk op het einde van de week een lijst met nummers van de dossiers waarin vernieuwde ADETs klaar zijn om op de aangegeven dag te worden opgehaald, zodat deze databank wekelijks moet worden geraadpleegd. Als de statushouder zich niet persoonlijk op de aangegeven datum aanmeldt, plannen de asielinstanties niet automatisch een nieuwe afspraak. De statushouder moet dit aanvragen. Volgens de ervaring van RSA is het opnieuw inplannen van afspraken, zelfs bij vertegenwoordiging door een advocaat, niet per e-mail of telefonisch mogelijk en is het vereist om in persoon te verschijnen bij het bevoegde regionaal asielkantoor (RAO) (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 10-13; AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 235-239). In het licht van de talrijke hierboven genoemde administratieve, technologische en taalgerelateerde barrières lijkt het voor een statushouder die in een andere lidstaat een nieuw verzoek om internationale bescherming indient bijzonder moeilijk om vanuit het buitenland reeds stappen te ondernemen voor de vernieuwing/verlenging van de ADET indien zijn verblijfstitel verlopen is om zo de beschreven moeilijkheden inzake de leefomstandigheden in Griekenland in afwachting van de afgifte van de vernieuwde/verlengde ADET te vermijden en aldus niet in een preciaire situatie terecht te komen.

Bij het verstrijken van een ADET is er geen uniform bewijs van rechtmatig verblijf waarmee statushouders hun verblijfsrecht kunnen aantonen terwijl hun verlengingsaanvraag in behandeling is. Ze ontvangen wel een ontvangstbevestiging van de verlengingsaanvraag. Evenwel zijn er vertragingen in de registratie van de

aanvragen tot verlenging van de ADET in het Alkyoni-systeem en daardoor ook in het verkrijgen van de ontvangstbevestiging door statushouders. Op aanvraag kunnen de statushouders ook een “certificaat van begunstigde van de vluchtelingenstatus” of een “certificaat van begunstigde van subsidiaire bescherming” verkrijgen. De huidige ontvangstbevestigingen en certificaten, die tot zes maanden geldig kunnen zijn, worden door andere Griekse overheidsinstanties veelal niet geaccepteerd als bewijs van verblijfsrecht indien de ADET is verlopen. Andere Griekse overheidsinstanties zijn terughoudend om deze documenten te accepteren, omdat ze geen veiligheidskenmerken en een foto van de statushouders bevatten. Daardoor kunnen statushouders geen aanspraak maken op hun socio-economische rechten en hebben ze gedurende een aantal maanden, onder meer, geen toegang tot tewerkstelling of sociale bijstand. In oudere certificaten werd wel vermeld dat de betreffende statushouder zijn rechten en toegang behield tijdens de verlengingsprocedure. Deze vermelding ontbreekt echter bij de nieuwere ontvangstbevestigingen. In tegenstelling tot wat de Griekse autoriteiten aan de Europese Commissie verklaard hebben, stelt RSA vast dat de certificaten die worden uitgereikt aan statushouders terwijl ze wachten op hun ADET-verlenging hen nog steeds geen toegang geven tot de rechten en voordelen verbonden aan hun beschermingsstatus, onder meer wat betreft de toegang tot de arbeidsmarkt (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 15-16; Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 18-19; AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 236-238). Ook wordt hun toegang tot juridische vertegenwoordiging hierdoor bemoeilijkt.

De Duitse autoriteiten hebben samen met de Griekse autoriteiten en de IOM een project opgezet om statushouders die vanuit Duitsland terugkeren te ondersteunen in hun integratie in de Griekse samenleving. Het project, dat door de EU wordt gefinancierd, biedt statushouders bij hun terugkeer onderdak, voedsel en sociale begeleiding aan evenals ondersteuning bij het voorbereiden van de nodige documenten om een naadloze integratie in Helios+ te garanderen (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 36; Europese Commissie, *Communication on the status of migration management in mainland Greece*, 4 april 2025, p. 13).

Uit de beschikbare informatie blijkt dat statushouders in Griekenland *in principe* via de internationale luchthaven van Athene naar Griekenland terugkeren vanuit andere Europese landen, hoewel er recente gevallen zijn van personen die terugkeren via de luchthaven van Thessaloniki. Bij aankomst op de luchthaven ontvangen zij geen enkele informatie of voorlichting over de stappen die zij moeten ondernemen om hun rechten in Griekenland te laten gelden, zoals informatie over hoe zij hun ADET kunnen verlengen of hoe ze toegang kunnen krijgen tot sociale rechten, huisvesting, gezondheidszorg, enz. (RSA/PRO ASYL, *Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*, maart 2025, p. 36; AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 238, 260-261).

Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier volgt verder dat personen die onder de oude procedure, geldend onder het presidentieel decreet 114/2010, dus voor 7 juni 2013, internationale bescherming kregen, een hernieuwing van hun verblijfsvergunning moeten vragen bij het directoraat van de Griekse vreemdelingenpolitie. Bij de hernieuwingsaanvraag moet worden aangetoond dat er nog steeds vervolging is in het land van herkomst. Een beslissing volgt gewoonlijk een jaar na de hernieuwingsaanvraag. Volgens de ervaringen van de *Greek Council for Refugees* (GCR) werden in 2024 beslissingen over verlenging in het kader van deze procedure binnen een periode van drie tot zes maanden genomen, wat een relatieve verbetering betekent ten opzichte van voorgaande jaren, toen deze beslissingen pas na meer dan een jaar werden genomen. Gedurende deze periode hebben statushouders geen toegang tot de arbeidsmarkt, sociale bijstand en soms gezondheidszorg waardoor ze worden blootgesteld aan ontbering en dakloosheid. In afwachting van de vernieuwing van de verblijfstitel wordt een attest afgegeven maar dit attest bevat geen foto, watermerk of enige andere wettelijke bepaling die toelaat dat het wordt aanvaard door andere Griekse overheidsdiensten (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 238).

Uit het geheel van de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt aldus dat, naast een zekere mate van zelfredzaamheid en de afwezigheid van bijzondere kwetsbaarheden, het voor een statushouder wiens ADET is vervallen ook noodzakelijk is dat deze actueel beschikt over middelen, of een netwerk of andere ondersteuning om, in afwachting van de verlenging van zijn Griekse verblijfsdocumenten – wat enige tijd kan duren – het hoofd te kunnen bieden aan de moeilijkheden waarmee hij na zijn terugkeer naar Griekenland tijdens deze wachtperiode te maken kan krijgen wat betreft de toegang tot de gezondheidszorg, de arbeidsmarkt, de sociale bijstand en de huisvesting.

4.6. Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratie hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en

socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) precaire omstandigheden kunnen leven.

Gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, stelt de Raad een evolutie vast naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland.

4.7. De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer precaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstreken deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 54).

Met de loutere verwijzing naar de bijgebrachte en beschikbare algemene landeninformatie in zijn verzoekschrift en aanvullende nota toont verzoeker niet aan dat elke begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zich in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, zoals geduid door het Hof van Justitie, of dat hij of zij er bij terugkeer automatisch in zal belanden. De door

verzoeker neergelegde brief van de Griekse ngo's is niet dienstig (aanvullende nota 8 december 2025, stuk 2). Zoals blijkt *supra*, is de Raad tot een gedegen analyse van de situatie van begunstigen van internationale bescherming in Griekenland kunnen zonder hiervoor beroep te doen op het door verzoeker bekritiseerde CEDOCA-rapport *Greece – Assistance to Migrants*. Bovendien bevindt het CEDOCA-rapport zich niet in het dossier, waardoor niet kan worden ingezien wat het belang is bij de daarop geleverde kritiek. Alleszins is er met voorgaande bespreking voldoende tegemoet gekomen aan verzoekers kritiek in dit verband. De conclusie blijft overigens overeind dat een individuele beoordeling van verzoekers concrete, persoonlijke situatie en voorliggend beschermingsverzoek dus aan de orde blijft.

4.8. Het komt aldus aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen. Er dient verder te worden ingegaan op zijn concrete persoonlijke situatie.

4.8.1. Verzoeker maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. De stukken van het administratief dossier laten niet toe vast te stellen dat hij kampt met zodanige medische of psychologische problemen.

Verzoeker verklaart dat hij sinds zijn geboorte reeds last ondervindt van sinusitis- en oogproblemen (NPO, p. 22) en dat hij bij slecht weer, of als er veel stof is, een puffer gebruikt. Hij stelt dat dit voldoende is. Zijn ogen werden in België opgemeten, hij draagt op dit ogenblik een bril om te lezen en te schrijven en benadrukt dat zijn medische problemen intussen opgelost zijn (NPO, p. 22; documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 10 en 11). Verzoeker legt nog een medisch attest neer waarin te lezen staat dat hij voor een niet nader genoemde problematiek met isobetadine behandeld werd (*ibid.*, stuk 11). Voor welk medisch probleem dergelijke behandeling voorzien werd, blijkt op geen enkele manier en verzoeker biedt hieromtrent evenmin enige duiding in zijn verzoekschrift of aanvullende nota. Verzoeker kan bezwaarlijk voorhouden dat hem in Griekenland de nodige medische zorgen zijn ontzegd, nu hij erkent hiertoe geen stappen ondernomen te hebben zodra hij de status van vluchteling had bekomen (NPO, p. 22). Op de vraag waarom hij zich niet geregistreerd heeft bij de Griekse gezondheidszorg, geeft hij aan dat hij er werkte om geld te sparen om naar België te komen (NPO, p. 22).

Verzoeker geeft ook nog aan dat hij omwille van de situatie in Gaza stress ervaart en dat hij hiervoor één keer naar een psycholoog geweest is in Gaza en twee keer in België. Verzoeker geeft weliswaar aan dat zijn psychologische problemen erger zijn geworden in Griekenland, maar erkent dat hij in Chania nooit naar een psycholoog gegaan is (NPO, p. 22-23). Op het moment van de bestreden beslissing lagen er overigens geen attesten neer die betrekking hebben op verzoekers psychologische situatie, hoewel de *protection officer* hem hiernaar meermaals bevroegd heeft (NPO, p. 25 en 27). Bij zijn aanvullende nota van 3 oktober 2025 voegt hij een psychologisch rapport van 31 juli 2025. Zijn psychologe zet daarin uiteen dat er zes consultaties geweest zijn en dat verzoeker psychisch leed vertoont dat verband houdt met traumatische ervaringen die hij ondergaan heeft in zijn herkomstland en met zijn moeilijke migratieroute doorheen Griekenland. Zijn psychologe vermeldt dat de angst om familieleden in Gaza te verliezen samen met zijn verblijfsonzekerheid in België chronische stress veroorzaakt. De test van *Beck Depression Inventory-II* toonde een score van 40, wat volgens de psychologe wijst op een ernstige depressie, die zich voornamelijk uit in droefheid, een schuldgevoel, negatieve gevoelens ten aanzien van zichzelf en een verlies van energie. Volgens de *Post-Traumatic Checklist Scale-PCL-5* vertoont verzoeker een toestand van post traumatische stress. Zijn psychologe meent dat op basis van voorgaande een regelmatige opvolging sterk aanbevolen is. In het psychologisch attest van 1 december 2025 (aanvullende nota 8 december 2025, stuk 1) vermeldt dezelfde psychologe nog de data van de consultaties die met verzoeker hebben plaatsgevonden en stelt dat als observatie weerhouden werd dat verzoeker lijdt aan psychologisch lijden, depressie en een situatie van post traumatische stress en rouw.

Hoewel uit de voorliggende attesten blijkt dat verzoeker kampt met mentale moeilijkheden en symptomen vertoont van een depressie en een PTSS, kan hieruit niet worden afgeleid dat zijn mentale gezondheidstoestand belangrijke negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt waardoor hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden. In voormelde twee psychologische attesten wordt geen uitspraak gedaan over de precieze aard en de ernst van verzoekers psychologische problemen, noch over de (mogelijke) invloed ervan op zijn dagdagelijkse functioneren en over de mate waarin en de manier waarop deze van invloed zouden kunnen zijn (geweest) op het verloop van zijn procedure van internationale bescherming of op de manier waarop die hem zouden verhinderen zijn rechten te doen laten gelden in Griekenland in zijn hoedanigheid van begunstigde van internationale bescherming. Voorts blijkt evenmin dat zijn psychologische problemen hem er in België van weerhouden hebben om toe te treden tot de arbeidsmarkt daar hij aan de slag gegaan is als schoonmaker/opruimer van tapijten (NPO, p. 4). De voorliggende attesten geven verder geen concrete

toelichting over de impact van zijn mentale gezondheidstoestand en eventuele behandeling met betrekking tot zijn zelfredzaamheid en zijn globaal dagelijks functioneren, noch liggen er andere medische stukken voor die hierover attesteren. Er wordt weliswaar vermeld dat regelmatige psychologische begeleiding noodzakelijk is, maar verzoeker toont niet aan dat hij in Griekenland hiertoe niet de nodige zorgen zou kunnen krijgen (zie ook verder *infra*). Verzoeker erkent bovendien dat hij in Griekenland hiertoe geen stappen ondernomen heeft, waar hij simpelweg stelt dat hij niet gezocht heeft naar een psycholoog in Griekenland omdat hij enkel de bedoeling had er geld te sparen, te werken en er te vertrekken (NPO, p. 23). Verzoeker zet ook nergens concreet uiteen in welke mate zijn psychologische problemen hem zouden beletten om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de impact van deze problemen daarop zou zijn. Dat verzoeker psychologische moeilijkheden kent omwille van de huidige situatie in Gaza, zoals ook aangehaald wordt in voormelde attesten en in zijn verzoekschrift, is begrijpelijk, maar is niet van die aard om vast te stellen dat er sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hem bij een terugkeer naar Griekenland zou blootstellen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Een verwijzing in dit verband naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig, nu de Belgische rechtsorde geen precedentenwerking kent.

Er kan niet op objectieve wijze vastgesteld worden, en verzoeker brengt geen specifieke elementen bij, die aantonen dat hij over een bijzondere psychologische of fysieke kwetsbaarheid beschikt die hem zal verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. Verzoeker toont ook niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 91).

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

4.8.2. Verzoeker is in het bezit van zijn originele Griekse verblijfsvergunning, geldig tot 5 oktober 2026 en van zijn origineel en geldig reisdocument (zie *supra*). Zijn betoog in zijn verzoekschrift omtrent de situatie waarmee statushouders geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, is niet dienstig, gezien deze situatie niet op hem van toepassing is. Zijn Griekse verblijfsvergunning is nog verschillende maanden geldig en niets staat hem in de weg om tijdig de verlenging ervan aan te vragen.

4.8.3. Op de vraag of hij in Griekenland over een nummer bij de sociale zekerheid (AMKA) beschikte, antwoordt hij ontkennend en op de vraag of hij er over een fiscaal identificatienummer (AFM) beschikte, antwoordt hij "ik denk het wel" (AD CGVS, Bijkomende vragen M-status, 25.06.2024). Tijdens het persoonlijk onderhoud, komt hij op die laatste verklaring terug, nu hij uitdrukkelijk aangeeft dat hij, behalve zijn ADET en zijn reisdocument geen andere Griekse documenten verkregen heeft (NPO, p. 14).

Wat er ook van zij, wordt erop gewezen dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*, september 2024, p. 19). Uit objectieve informatie blijkt dat deze AFM geldig blijft zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de ADET verloopt, wordt het AFM gedeactiveerd totdat de ADET wordt verlengd (RSA-rapport, maart 2025, p. 21: "*the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the residence permit and cannot be used until the ADET is renewed*"). Het is de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning geldig is tot 5 oktober 2026, is zijn AFM dus ook geldig tot die datum. Hetzelfde geldt voor zijn sociale zekerheidsnummer (AMKA). De AMKA wordt pas gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt: "*According to the latest JMD F80320/109864/14.12.2023, the Social Security Number (AMKA) is deactivated a day after the residence permit expires*" (AIDA-rapport, juni 2024, p. 248).

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan medische en/of psychologische opvolging, hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM wegens mogelijke moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest. Verzoeker beroept zich

overigens, gelet op hetgeen *supra* uiteengezet werd, niet op een bijzondere mentale of fysieke kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken.

4.8.4. Het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting volstaat niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, zou zijn terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en die negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Uit zijn gedragingen blijkt geen intentie om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Verzoeker verklaart meermaals dat hij geen hulp zocht bij de Griekse instanties en dat hij louter de bedoeling had om in Griekenland geld te sparen om door te reizen naar België (zie *supra*). Van een verzoeker, aan wie door een lidstaat internationale bescherming wordt toegekend, mag redelijkerwijze verwacht worden in dat land de nodige inspanningen te leveren teneinde er een leven op te bouwen. Dat verzoeker daartoe niet de nodige inspanningen geleverd heeft, blijkt afdoende uit de motieven dienaangaande in de bestreden beslissing, die de Raad pertinent en draagkrachtig acht en integraal overneemt. Verzoeker verklaart voorts dat hij in Griekenland gediscrimineerd werd, dat hij er zijn volledig salaris niet kreeg uitbetaald en dat hij werd lastiggevallen door onbekende personen, maar geeft ook te kennen dat hij hiervoor geen bescherming zocht bij de Griekse instanties. Dat er sprake was van incidenten of discriminatie waardoor hij terecht zou zijn gekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie, blijkt niet. Ook wat betreft huisvesting werkgelegenheid, taalonderwijs en gezondheidszorg, geeft verzoeker geen blijk van het feit dat hij ernstige pogingen ondernomen heeft om zijn rechten er te doen gelden (NPO, p. 14-23).

Hoewel verzoeker te kennen geeft dat het moeilijk leven was in Griekenland, is hij er alleszins wel degelijk in geslaagd is om zich er staande te houden en om huisvesting en een tewerkstelling te vinden. Zo was hij in staat onderdak te regelen en op de momenten dat dit niet mogelijk was, kon hij een tijdelijke oplossing vinden. Opnieuw wordt herhaald dat verzoeker, hoewel hij stelt dat de omstandigheden van zijn huisvesting niet goed waren, nooit naar de Griekse overheid stapte om enige hulp te vragen, wat niet onmogelijk moet zijn geweest, nu hij wel de nodige stappen zette om in bezit te worden gesteld van zijn Griekse paspoort en verblijfskaart (NPO, p. 20). Bovendien ontving hij van zijn neef financiële steun, waardoor hij niet aannemelijk maakt dat hij niet over de financiële middelen beschikte om op zoek te gaan naar een andere huisvesting. Dat hij wilde sparen om naar België te komen, ondersteunt de vaststelling, dat hij geen ernstige pogingen in Griekenland ondernomen heeft teneinde een leven op te bouwen. Het algemeen betoog in zijn verzoekschrift en zijn aanvullende nota doet hier geen afbreuk aan. Verzoeker erkent voorts dat hij geen stappen zette om de Griekse taal te leren (NPO, p. 16) en slaagt er niet in om de vaststelling te weerleggen dat hij als erkend vluchteling in zijn zoektocht naar werk de Griekse overheid niet heeft aangesproken om hem hierbij te helpen (NPO, p. 21) niet. Hij slaagt er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

4.8.5. Wat betreft het arrest van het Hof van Beroep van Brussel van 7 oktober 2024, volstaat het erop te wijzen dat dit arrest geen betrekking heeft op de concrete, individuele persoon en persoonlijke situatie van verzoeker en de internationale bescherming die hij geniet in Griekenland. Daarenboven heeft het arrest van het Hof van Beroep van Brussel louter betrekking op de behandelingstermijn van de verzoeken om internationale bescherming van Palestijnse verzoekers uit Gaza, en niet op de beoordeling van de elementen inzake een "bijzondere kwetsbaarheid" die moeten worden onderzocht om te bepalen of een verzoeker om internationale bescherming, in het geval van een terugkeer naar de lidstaat die hem een internationale beschermingsstatus heeft verleend, zich in een zodanige situatie zou bevinden dat hij "*vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie*".

4.8.6. Verder toont verzoeker, die in tegenstelling tot wat hij aanvoert in zijn verzoekschrift aldus geen blijk geeft van een bijzondere kwetsbaarheid, niet aan dat hij niet de nodige zelfredzaamheid heeft om in zijn levensbehoeften te voorzien. Zoals reeds *supra* uiteengezet, slaagde hij er in om huisvesting en werk te vinden en zich staande te houden in Griekenland en zijn er verder geen elementen aanwezig in het administratief dossier die het tegendeel doen besluiten. Verzoeker was bovendien in staat om zijn weg te vinden tot de Belgische arbeidsmarkt. Hij is geschoold en slaagde erin om zijn reis naar Europa samen te organiseren met zijn neef. Verzoeker verduidelijkt niet waarom de overwegingen in de bestreden beslissing in dit verband niet juist zouden zijn.

4.8.7. Verzoeker laat de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot de overige door hem neergelegde documenten onbesproken. De motieven dienaangaande vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en draagkrachtig waardoor zij integraal overeind blijven.

4.8.8. Zoals reeds *supra* aangestipt volstaat verzoekers loutere verwijzing naar algemene landenrapporten niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat de tekortkomingen in Griekenland, waar hij internationale bescherming geniet, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Bovendien dienen bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard in ogenschouw te worden genomen, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen aan wie internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat ook de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld gezondheidszorg of tewerkstelling.

Dat een overheid niet steeds onmiddellijk woningen en financiële middelen kan toekennen aan vreemdelingen, houdt niet in dat deze vreemdelingen vervolgens niet worden geholpen en dat zij zelf niet tijdelijk in hun levensbehoeften kunnen voorzien.

De Raad herinnert er hierbij aan dat situaties die geen “*zeer verregaande materiële deprivatie*” teweegbrengen, volgens het Hof van Justitie niet van die aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt:

- door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden;
- door de omstandigheid dat begunstigen van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan deze die in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat;
- door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend;
- door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten; of
- door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigen [arrest Ibrahim e.a., punten 91-94 en arrest Jawo, punten 93-97].

Op basis van het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zouden zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming is ingediend, *in casu* België, dan in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend, *in casu* Griekenland, kan niet worden geconcludeerd dat verzoeker bij terugkeer naar die lidstaat zal worden blootgesteld aan een reëel gevaar voor een behandeling die onverenigbaar is met artikel 4 van het Handvest (cf. HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a., pt. 94 met verwijzing naar het arrest Jawo van datzelfde Hof). Zo er al sprake zou zijn van een mogelijk kwaliteitsverschil in vergelijking met België op het vlak van gezondheidszorg, sociale bescherming en aangepast onderwijs, volstaat dit op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zal belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat hij, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt of is terechtgekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Verzoeker heeft op geen enkele

wijze aannemelijk gemaakt dat hij in Griekenland alle mogelijke middelen zou hebben benut, laat staan uitgeput, om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden.

4.9. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., pt. 91). Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. Alles samen genomen toont verzoeker niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om zijn rechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland te doen gelden.

Gelet op de vaststellingen die in de bestreden beslissing worden gedaan en in acht genomen wat voorafgaat, heeft verzoeker aldus niet *in concreto* aannemelijk gemaakt dat hij zich niet langer zou kunnen beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland en de rechten die daaruit voortvloeien op een zodanige manier dat hij niet terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend en de rechten die daaruit voortvloeien.

4.10. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan. Zijn beschermingsverzoek dient bijgevolg op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Een schending van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

4.11. Daar verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming. Aangezien aan verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven. Een schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet is omwille van voorgaande evenmin aan de orde.

4.12. Een schending van artikel 4 van het Handvest en van artikel 3 van het EVRM wordt niet aangetoond. De Raad wijst er hierbij bovendien nog op dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

4.13. Waar verzoeker doorheen zijn verzoekschrift en aanvullende nota verwijst naar rechtspraak, dient erop gewezen dat precedentwerking niet wordt aanvaard in het Belgische recht. De door verzoeker geciteerde rechtspraak betreft individuele gevallen en heeft geen precedentswaarde die bindend is. Elk verzoek om internationale bescherming dient op individuele basis en aan de hand van de hiertoe *in concreto* aangevoerde elementen onderzocht te worden, zoals *in casu* geschiedt.

4.14. Alles samengenomen wordt geoordeeld dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd.

Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden van verzoeker verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Gezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

4.15. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te

zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend zesentwintig door:

I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO